

Suvi Lamminen

”ÄITI KOMENTELEE KÄYTTÄYTYMÄÄN HYVIN”,
VANHEMPIEN OSALLISTUMINEN LASTENSA
PARTIOHARRASTUKSEEN

Sosiaalialan koulutusohjelma
Sosiaalipedagogiikan suuntautumisvaihtoehto
2010

”ÄITI KOMENTELEE KÄYTTÄYTYMÄÄN HYVIN”, VANHEMPIEN OSALLISTUMINEN LASTENSA PARTIOHARRASTUKSEEN

Lamminen, Suvi
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Sosiaali-alan koulutusohjelma
Marraskuu 2010
Ohjaaja: Virtalaine, Matti
Sivumäärä: 46
Liitteitä: 3

Asiasanat: partio, harrastus, vanhemmat, osallistuminen

Opinnäytetyöni aiheeksi valikoitui vanhempien osallistuminen lastensa partioharrastukseen ja heidän mukanaolonsa vaikutus lapsiin. Suomalaisen partioliikkeen ohjelmaudistuksen myötä aikuisia tarvitaan enemmän mukaan partiotoimintaan ja selkein kohderyhmä ovat partiolaisten vanhemmat. Lasten ja vanhempien yhteinen aika ja harrastaminen yhdessä on myös ajankohtainen aihe.

Tiedonkeruun pääasiallisena menetelmänä käytin kyselylomaketta. Kyselyyn vastasi 29 partiolaista ja 40 vanhempaa. Vanhemmista 22 oli äitejä ja 18 isää.

Monet vanhemmat halusivat osallistua enemmän lastensa partioharrastukseen. Suurin osa vanhemmista haluaisi samalla lisää tietoa siitä, mitä partio pohjimmiltaan on ja miten he voisivat olla avuksi partiotoiminnassa.

Partiolaiset arvostavat vanhemmiltaan saamaansa tukea harrastustaan kohtaan. Partion aloittamisessa ja aktiiviseen partiossa käymiseen lapset tarvitsevat luonnollisesti vanhempiensa kannustusta ja apua. Monilla jäisi partion harrastaminen kokonaan väliin ilman vanhempien tukea. Monet partiolaiset korostivat myös sitä, että vanhempien ei tule kuitenkaan olla konkreettisesti harrastamassa partiota lastensa rinnalla.

Opinnäytetyön johtopäätöksenä voin todeta, että useat vanhemmat osallistuvat mielellään lapsensa partiotoimintaan, kun heille annetaan erilaisia tilaisuuksia toimia partion parissa. Kokemukseni perusteella harva vanhempi rohkenee itse lähestyä partiota ja siksi partion tulisikin lähestyä vanhempia aktiivisemmin. Myös partiolaiset ovat pääsääntöisesti mielissään vanhempiensa mukanaolosta.

"MOTHER COMMANDS TO BEHAVE WELL", THE PARTICIPATION OF PARENTS IN HER CHILDREN'S SCOUTING HOBBY

Lamminen, Suvi

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Social Services

November 2010

Supervisor: Virtalaine, Matti

Number of pages: 46

Appendices: 3

Key words: scouting, hobby, parents, participation

The participation of parents in their children's scouting hobby and the effect of their attendance on the children were selected to be the subject of my dissertation. With the programme reform of the Finnish scout movement the adults are needed for the scouting activities more with and most obvious target audience are parents of scouts. Children and parents shared time and a hobby together is also a topical issue.

I used the questionnaire as a main method of the data acquisition. 29 scouts and 40 parents answered an inquiry. 22 of the parents were mothers and 18 daddies.

Many parents would like more to participate in their children's scouting hobby. At the same time the majority of the parents would want to have more information about what the scouting basically is and how they could be of help in the scouting activities.

Scouts appreciate the support they receive from their parents towards pursuits. Initiates scouting activities and the active interaction of scouting children need naturally their parents' encouragement and help. With many the taking an interest in scouting would be totally left without the support of parents. Many scouts also emphasised the fact that however the parents should not taking an interest in scouting concretely alongside their children.

I can state as a conclusion of the dissertation that several parents participate in their child's scouting willingly when they are given different opportunities to function among scouting. Few parents dare to approach the scouts itself and therefore the scouts indeed should approach more actively than the parents. Also the scouts are pleased as a rule with the attendance of their parents.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	PERHEIDEN YHTEISEN AJAN MERKITYS.....	6
2.1	Vanhemmuus lapsuuden eri ikävaiheissa	7
2.2	Lapsen itsetunto	9
2.3	Sopivan harrastuksen löytämisen tärkeys	10
2.4	Vanhempien mukanaolo lasten harrastuksissa.....	11
3	VAPAAEHTOISTYÖN MERKITYS	12
4	ARJESSA OPPIMINEN	13
4.1	Kansalaiskasvatus	13
4.2	Sosiokulttuurinen innostaminen	14
4.3	Seikkailukasvatus.....	15
5	PARTIOTOIMINNAN TAUSTAA.....	17
5.1	Partioliikkeen taustaa.....	17
5.2	Partioliikkeen ohjelmaudistus.....	18
5.3	Aikuisen rooli partiossa	19
5.3.1	Aikuisen rooli partiomenetelmissä.....	19
5.3.2	Aikuisen rooli eri ikäkausissa	21
6	VANHEMPIEN OSALLISTUMISEN TAPOJA PARTIOTOIMINNASSA	23
6.1	Isä-partiolainen päivä.....	23
6.1.1	Isien ajatuksia isä-partiolainen päivästä.....	24
6.1.2	Partiolaisten ajatuksia isä-partiolainen päivästä.....	25
6.2	Koko perheelle suunnatut partioaiheiset illat.....	25
6.2.1	Osallistujien ajatuksia partioilloista	26
6.3	PerhePartioPäivä.....	26
6.4	Vanhempien osallistuminen huoltajina retkille	26
6.5	Vanhempien apu varainhankinnassa.....	27
7	AIKAISEMPIA PARTIOAIHEISIA SELVITYKSIÄ	27
8	OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET JA TOTEUTUMINEN	28
8.1	Tutkimustehtävä.....	28
8.2	Tutkimusmenetelmä.....	28
8.3	Tutkimuskohde ja aineiston keruu	29
9	TUTKIMUSAINEISTON JÄSENTÄMINEN JA ANALYSOINTI.....	30
9.1	Taustatietoja vastaajista	30
9.2	Vanhempien osallistuminen lastensa partioharrastukseen.....	31

9.3 Partiolaisten ja vanhempien kiinnostus partion perhetapahtumia kohtaan.....	34
9.4 Vanhempien roolit partiossa	35
9.5 Partiolaisten mielipiteet vanhempien roolista partiossa.....	36
9.6 Vanhempien osallistumisen vaikutus lapsen partioharrastukseen.....	38
10 POHDINTAA JA PÄÄTELMIÄ	39
10.1 Tulosten koonti ja pohdintaa.....	40
10.2 Loppupohdinta	42
LÄHTEET.....	44
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Partio on monelle elämäntapa, niin myös minulle. Partio on itsensä kehittämistä ja kasvamista yhteiskunnan jäseneksi. Partiossa opitaan ottamaan vastuuta niin itsestään kuin muistakin. Partiossa toimitaan ryhmässä ja opitaan asioita tekemällä. Partio on myös paljon kaikkea muutakin!

Johtajien vähäinen määrä partiossa on nykyään arkipäivää monessa lippukunnassa. Johtajapulaan voi olla monia syitä, mutta suurimpana syynä pidetään johtajaikäisten muuttoa muille paikkakunnille opiskelujen tai työn perässä. Johtajapulaa voi yrittää taltuttaa pestamalla mukaan uusia aikuisia. Luonnollisimpana rekrytointikanavana koen partiolaisten vanhemmat. Vanhempien joukosta löytyy monenlaista osaamista! Partion parissa riittää monenlaista tehtävää ja jo yksikin ilta vuodessa on arvokas apu lippukunnan muille johtajille.

Aikuisen tuki ja ohjaus on erityisen tärkeää varsinkin nuorimmille partiolaisille. Lapsi tarvitsee lähelleen aikuisen kokeakseen olonsa turvalliseksi. Partiossa aikuisen tärkein tehtävä on tukea lasten ja nuorten mahdollisuutta harrastaa partiotoimintaa. Juridisesti aikuiseksi luokitellaan yli 18-vuotiaat, mutta partiossa aikuiseksi luokitellaan vasta yli 22-vuotiaat.

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää partiolaisten vanhempien osallistumista lastensa partioharrastukseen sekä vanhempien mukanaolon vaikutusta lapsiin. Opinnäytetyön toteutin lomakekyselynä ja tutkimuskohteeni rajoitin omaan lippukuntaani sekä veljeslippukuntaamme.

2 PERHEIDEN YHTEISEN AJAN MERKITYS

Perheen tehtävänä on tarjota lapselle pysyvyyttä ja turvallisuutta. Jos ihmisellä ei ole ollut turvallisia ihmissuhteita lapsuudessa, perusturvallisuuden tunnetta on vaikea tavoittaa jatkossakaan. Perheessä kohdataan omat rajat ja vahvat puolet ja siten

lapsen on helppo kehittyä. Perheen tukemana lapsesta kasvaa vähitellen itsenäisempi sekä lapsi kykenee myös huomioimaan ja auttamaan toisia ihmisiä. (Kurki 2006, 171.)

Perheessä, jossa on useampi lapsi, ei ole tärkeää tehdä aina jotain kunkin lapsen kanssa erikseen, vaan asioita voi tehdä yhdessä, jos lasten iät sen sallivat. Vanhemmat ovat lapsilleen tärkeitä esikuvia. Lapset näkevät vanhempiaan seuraamalla, miten ilmaista itseään, käyttäytyä, näyttää tunteitaan ja käsitellä ristiriitoja. Lapsi toimii kuten vanhempansakin ja oppii enemmän tarkkailemalla kuin kuuntelemalla annettuja ohjeita. Lapset ihannoivat vanhempiaan, heidän idoleitaan, kunnes tulevat teini-ikään ja alkavat etsiä omaa identiteettiään. (Missios 2006, 33.)

Nykyisin monen elämää säätelevät tiukat aikataulut. Kaikkea ei ole aina mahdollista tehdä, vaan asioita pitää asettaa tärkeysjärjestykseen. Nykyaikana pidetään tärkeänä, että vanhemmat ehtivät hoitamaan työnsä, omistautua lapsille, hankkia hieno koti ja varata aikaa itselleen. (Aldén 2006, 52.)

Lapsille on tärkeää antaa aikaa ja olla heidän kanssaan, jotta he tuntevat olonsa turvalliseksi. Kaiken toiminnan ei tarvitse olla aina ohjelmoitua, vaan lapsia pyritään kannustaa keksimään itse tekemistä. Koska lapset ovat yksilöitä, heillä on erilaiset tarpeet. On tärkeää tuntea oma lapsensa eikä lapsille tule antaa omia unelmiaan suoritettavaksi. Vanhemmat voivat esitellä lapsillensa erilaisia harrastuksia ja vapaa-ajan tekemisiä, mutta he eivät voi kuitenkaan päättää siitä, mikä lopulta kiinnostaa lasta. (Blomqvist 2006, 43.)

2.1 Vanhemmuus lapsuuden eri ikävaiheissa

Aloittaessaan koulunkäynnin lapsi on innoissaan omasta uudesta itsenäisyydestään. Lasta ei kuitenkaan saa jättää yksin, vaan lapsi tarvitsee rinnalleen välittävän aikuisen. Lapselle on tärkeää, että hän voi kertoa vanhemmilleen päivän tapahtumista. Tässä vaiheessa ystävien merkitys lapsen elämässä kasvaa. Vanhempien tulee kuitenkin huomata, ettei heidän merkityksensä lapsen elämässä vähene, vaan tukemisen muodot muuttuvat. Lapsi nauttii myös vanhempien kanssa

viettämistään yhteisestä ajasta. Yhteisen ajan antaminen lapselle on tärkeää, jotta lapsi tuntee, että hän on vanhemmilleen tärkeä. Lapsi tarvitsee vanhempiaan erityisesti myös silloin, jos hänellä on vaikeuksia esimerkiksi koulussa. Aikuisen tuleekin selvittää asia, koska lapsi ei pysty vielä itse selviytymään isoista asioista. Vaikka vanhemmat eivät toivokaan lapsilleen yhtään pettymyksiä, lapsen tulee kohdata pettymyksiä ja vaikeuksia, jotta myötälämisen taito kehittyy. (Pajanen & Leppäkases 2010.)

Lasten kasvaessa vanhemman tehtävänä on muun muassa asettaa lapselle rajoja, antaa lapselle aikaa ja hyväksyä lapsen ainutlaatuisuus. Lapselle on myös erittäin tärkeää, että vanhemmat osallistuvat hänen harrastuksiinsa ja koulunsa toimintaan. Tällä tavalla vanhemmat tutustuvat lapsensa ystävien vanhempiin ja pystyvät tukemaan lastaan paremmin. Lapsi tarvitsee päivittäin aikuisen apua, ohjausta, huomiota ja rakkautta. Vanhempien tulee osoittaa lapselleen, kuinka paljon iloa hän tuottaa jo pelkällä olemassaolollaan. Lapsen kanssa tulee keskustella päivittäin tapahtumista ja lasta tulee rohkaista puhumaan myös kielteisistä tunteista. Lapsella on hyvä olla tiettyjä velvollisuuksia vastuullaan ja vanhempien tuleekin opettaa lapselle arkielämän taitoja. (Pajanen & Leppäkases 2010.)

10-vuotias lapsi alkaa jo kyseenalaistaa ja arvostella asioita. Kaikesta ei tarvitsekaan enää olla samaa mieltä vanhempiensa kanssa. Koti on tämän ikäiselle tärkeä paikka, jossa hänet hyväksytään ja häntä rakastetaan sellaisena kuin hän on. Koti ja vanhemmat luovat myös pysyvyyttä ja kodista saadut opit pysyvät tallella, vaikka ne välillä tuntuivatkin olevan kadoksissa. Vanhemmilta vaaditaan tässä elämänvaiheessa hyviä vuorovaikutustaitoja ja sopiva määrä rajoja turvaamaan lapsen kasvu. Lapsi alkaa jo hiljalleen irtautua vanhemmistaan ja itsenäistyä. Elämä onkin yhdessä kasvamista. (Pajanen & Leppäkases 2010.)

Yläasteelle siirryttäessä nuori etsii omaa identiteettiään. Nuoret alkavat irtaantua perheestään ja ystäväpiirin merkitys kasvaa. Kun nuori pyrkii irti vanhemmistaan, nuoren ja vanhempien välille syntyy riitatilanteita. Vanhempi on ristiriitaisessa tilanteessa: nuori haluaa itsenäistyä, mutta tarvitsee kuitenkin vanhemman tukea ja rajojen asettamista. Vanhemman tuki ja läsnäolo on tärkeää nuorelle. Vanhempien

tuleekin olla aidosti kuuntelevia eikä heidän tule pettää lastensa luottamusta. (Hänninen & Räsänen 2010.)

2.2 Lapsen itsetunto

Ihmiset ovat riippuvaisia toisistaan, mutta erityisesti lapset ovat riippuvaisia vanhemmistaan. Koti on lapsen turvapaikka. Kodin toimiva ja hyväksyvä ilmapiiri on vanhempien vastuulla, mutta sen säilyttäminen hyvänä kuuluu kaikille perheenjäsenille. Kotona harjoitellaan tiimityötä, empatiaa ja yhteisvastuuta. Kotoa ammennetaan tärkeimmät itsetunnon eväät. (Cacciatore, Korteniemi-Poikela & Huovinen 2008, 73.)

Lapsen kasvatusta ei toteudu aina täysin suunnitelmien mukaan, koska lapsen persoona vaikuttaa myös kasvatukseen. Lapsi ei ole ”tyhjä taulu”, jonka aikuinen voi värittää mieleisekseen. Lasta ei voikaan kasvattaa mihinkään tiettyyn muottiin. (Cacciatore ym. 2008, 103.)

Onnellisen perheen edellytyksenä on, että vanhemmat kunnioittavat lasta ja tarjoavat hänelle innostavan ja luovan kodin. Hyvä vanhempi on vakaa ja johdonmukainen. Hän katsoo asioita uusin silmin ja välttää päätöksentekoa tunnekuohun vallassa. Hyvä vanhempi rentouttaa myös itseään ja hoitaa kaikin tavoin omaa jaksamistaan. (Cacciatore ym. 2008, 114.)

Lapsi tarvitsee kokemuksia onnistumisista ja kilpailuista, joissa hän on samantarvoinen osapuoli. Jos lapsi kokee usein olevansa perheen huonoin, hän ei koe olevansa tasavertainen yhteiskunnan jäsen myöskään kodin ulkopuolella. Jokaisen lapsen tulisikin joskus kuulla, että hän on hyvä, täydellinen ja jossain asioissa jopa parempi kuin vanhempansa. Lapsen ja vanhemman välinen paremmuus ei tule ole kilpailamista, vaan kannustavaa, rinnakkain tapahtuvaa leikkiä, jossa kumpikin on välillä voitolla. (Cacciatore ym. 2008, 115.)

Lapsen itsetunnon kannalta on hyvä antaa lapsen välillä tuntoa, että hän on jossakin parempi kuin oma vanhempansa, esimerkiksi leikissä tai pelissä. Vanhemman ei tule

kuitenkaan olla liian kiltti. ”Ylikiltti” vanhempi palvelee lasta ja tekee mahdollisimman paljon asioita lapsen puolesta, jotta hänen ja lapsen välille ei syntyisi kahnausta. Tällainen vanhempi kantaa huonoa omatuntoa, jos ei jaksa tai ehdi. (Cacciatore ym. 2008, 114-115.)

2.3 Sopivan harrastuksen löytämisen tärkeys

Erilaisten harrastusten kokeileminen voi viedä vanhemmilta paljon aikaa, rahaa ja paikasta toiseen kuljettamista. Lasten harrastusten tulisi muotoutua lasten ehdoilla, eikä vanhempien, vaikka joskus näinkin tapahtuu. On luonnollista, että vanhemmat toivovat lapsilleen kaikkea sitä, josta he jäivät itse paitsi lapsena. (Paajanen 2001, 41.)

Harrastuksen tärkeyden merkittävimpana syynä huoltajat pitävät harrastusten sosiaalista vaikutusta lapseen. Lapsi oppii olemaan muiden lasten kanssa, toimimaan ryhmässä ja tekemään yhteistyötä. Harrastuksen tärkeyden syynä pidetään myös sitä, että lapsi saa harrastuksen kautta uusia samanhenkisiä ystäviä, joita tapaa säännöllisesti. Muita syitä ovat muun muassa lapsen kehittyminen, uusien asioiden oppiminen ja mielekäs ajanviete lapselle. Harrastuksen koetaan myös pitävän lapsen pois ”pahoilta teiltä” ja tasapainottavan koulunkäyntiä. (Paajanen 2001, 42.)

Suurin osa vanhemmista pitää tärkeänä, että lapsella on harrastuksia. Lasten harrastuksilla voi olla myös mahdollisia haittoja, joista vanhemmat eivät pidä. Suurimpana haittana pidetään usein sitä, että lapsen harrastus vie paljon myös vanhempien aikaa. Harrastuksilta ei halutakaan, että ne määräävät koko perheen elämää. Myös runsas rahan kuluminen lapsen harrastukseen voidaan nähdä harrastuksen haittapuolena. Nykyään monet harrastukset voivatkin maksaa paljon, jäsenmaksuineen ja varusteineen. Valitettavasti joskus taloudelliset tekijät määrittelevätkin, mitä lapsi voi harrastaa. (Paajanen 2001, 82.)

2.4 Vanhempien mukanaolo lasten harrastuksissa

Vastuu lasten kasvatuksesta on vanhemmilla ja he päättävät, mitkä arvot ovat tärkeitä heidän lapsilleen. Osallistuminen lasten harrastukseen on yhtä tärkeää kuin kiinnostus kaikkia muitakin lapsen asioita kohtaan. Vanhempien mielenkiinto on lapselle tärkeää, oli kyseessä sitten kouluun tai vapaa-aikaan liittyvät asiat. Vanhempien tuen tulee olla luontevaa ja rehellistä. (Sandler 2006, 177.)

Vanhempien toiminta lastensa harrastuksen parissa vaikuttaa myös muiden perheiden lasten mahdollisuuksiin harrastaa ja saada myönteisiä kokemuksia. Ilman aktiivisia vanhempia monetkaan vapaaehtoisvoimin toimivat yhdistykset ja seurat eivät pystyisi toimimaan. Vanhempien tulisi jakaa omia tietojaan, kokemuksiaan ja voimavarojaan yhteiseksi hyväksi. Tällöin he saavat itselleen vastapainoksi voimia ja iloa. Vanhempien osallistuessa lastensa harrastukseen heidän tulee huomioida kaikki mukana olevat lapset. Toiminta on väärällä pohjalla, jos vanhempi on mukana vain siksi, että oma lapsi saa kaiken haluamansa ja onnistuu. Vaikka vanhempi olisikin mukana, lapsen tulee oppia huolehtimaan mahdollisuuksien mukaan omista varusteistaan ja sitoumuksistaan. (Sandler 2006, 177.)

Lapset saattavat kokea harrastuksissa mukana olevat vanhemmat myös hankalina. Vanhemmilla saattaa olla suuret vaatimukset ja he saattavat käyttäytyä sopimattomasti; urheilukentän laidalla huutavat ja harjoitteluun ”pakottavat” vanhemmat saattavat tuntua lapsesta painostavilta. Vanhempien antama kielteinen palaute heikentää lasten itsetuntoa ja voi johtaa harrastuksen lopettamiseen. Vanhempien tulee olla kannustavia ja innostuneita. Lapsen tukeminen eri tavoin, kuten kuljettamalla lasta harrastuksiin ja keskustelemalla, kannustavat lasta jatkamaan harrastustaan. (Pariksson 2006, 180.)

Vanhempien kannattaa olla lasten mukana harrastuksissa ja antaa heidän kokeilla eri asioita, jotta lapset löytävät itselle mieleisen harrastuksen. On tärkeää, että vanhemmat osallistuvat lasten harrastuksiin oikealla tavalla. Vanhemmat voivat ruveta ohjaajiksi, erilaisiksi taustajoukoiksi tai olemalla mukana lapsen tukena. Urheiluharrastuksessa mukana olevan lapsen vanhemmat voivat toimia lapselle esikuvana urheilemalla itse. (Begqvist 2006, 183.)

3 VAPAAEHTOISTYÖN MERKITYS

Vapaaehtoistyöllä tarkoitetaan toimintaa, jossa yksilö tekee oman vapaan tahdon ratkaisun toiminnassaan. Toiminta tapahtuu kuitenkin organisoituna. Vapaaehtoistoiminta ei siis käsitä esimerkiksi omaisen auttamista tavallisena arkipäivään kuuluvana toimintana. Vapaaehtoistoiminnan toimintamuotoja ovat sosiaali- ja terveysala, lapsi- ja nuorisotyö, ryhmä- ja järjestötoiminta, urheilutoiminta, kristillinen toiminta sekä avustustoiminta ja luonnonsuojelu. Lapsi- ja nuorisotyön tarkemmat luokat ovat nuorisotoiminta, lapsityö, koulutoiminta ja partiotoiminta. (Koskiahho 2001, 16; Yeung 2002, 18.)

Perinteinen talkootyö on voimissaan vielä maaseudulla, mutta kaupungeissa talkootyö on muuttanut muotoaan. Maaseudun talkootyössä näkyy yhteisön vireys ja yhteishenki, vaikka talkoot ja tekijät vähenevät. Usein samat ihmiset osallistuvat talkoista toisiin ja jaksavat täten tehdä paljon pyyteetöntä työtä. Erityisesti kaupungissa talkoilla järjestetään nykyään hääjuhlia, koulujen myyjäisiä, taloyhtiön pihatalkoita, seurojen varainhankintaa ja suuria urheilu- ja kulttuuritapahtumia. Talkootyö on henkinen voimavara ja terveyttä ylläpitävä tekijä. Talkoisiin osallistuvat ihmiset ovat innokkaita osallistumaan myös muuhun yhteiseen toimintaan. (Pukkila 2007, 21.)

Suomalaiset osallistuvat vapaaehtoistoimintaan melko innokkaasti ja käyttävät siihen aikaa varsin runsaasti. Asenteet ja mielikuvat vapaaehtoistoiminnasta ovat myönteisiä. Myös ihmiset, jotka eivät ole mukana vapaaehtoistoiminnassa, voisivat hyvin kuvitella osallistuvansa. Aktiivisuus monissa perinteisissä järjestöissä on kuitenkin vähenemässä ja aktiivisuus suuntautuu kasvavin määrin liikuntaan sekä muihin vapaa-ajan harrastuksiin. (Yeung 2002, 48.)

4 ARJESSA OPPIMINEN

Arjessa oppimisella tarkoitetaan kokemusperäistä oppimista, jota tapahtuu perheen piirissä, työssä ja muussa yhteiskunnallisessa toiminnassa. Arkipäivän oppiminen tapahtuu joko tietoisesti ja huolelliseen suunnitelmaan perustuvana tai erilaisena kokemusperäisenä oppimisena tai spontaanisti muiden toimintojen sivutuotteena. Suunnittelematonta ja tiedostamatonta oppimista tapahtuu kaikessa inhimillisessä toiminnassa. (Tuomisto 2000, 30-33.)

Vapaa-ajan harrastukset tarjoavat mahdollisuuden monipuoliseen oppimiseen. Esimerkiksi partiossa opitaan uusien asioiden lisäksi myös ryhmässä toimimista ja vastuun ottamista. Jo nuorelle partiolaiselle annetaan vastuuta sopivissa määrissä. Toisten ohjaamista harjoitellaan aluksi pienillä johtamistehtävillä ja iän karttuessa vastuu kasvaa, jolloin nuori saa vastuulleen esimerkiksi erilaisten tapahtumien järjestämisen.

4.1 Kansalaiskasvatus

Partiotoimintaan liittyy myös niin sanottu kansalaiskasvatuksellinen näkökulma. Partiossa pyritään kasvattamaan lapsista ja nuorista aktiivisia kansalaisia ja heitä kannustetaan osallistumaan yhteiskuntaelämään. (Suomen Partiolaiset 2010a.)

Oma perhe on lapsuudessa tärkein kansalaisuuden toimintamallien omaksumisen paikka. Kuitenkin viimeistään murrosiässä perheen ohella merkittäviksi vaikuttajiksi tulevat koulu, harrastusympäristöt ja tiedotusvälineet. (Nivala 2006, 58-59.)

Kansalaiskasvatuksellisia tavoitteita on koulun lisäksi myös erilaisissa kansalais- ja nuorisjärjestöjen ohjelmissa. Näitä ovat esimerkiksi urheiluseurat ja vapaapalokunta. Kansalaisjärjestöt kehittävät kansalaisten valmiuksia ja kansalaishyveitä parhaiten kansalaistoiminnassa itsessään. Osallistuminen kansalaisjärjestön toimintaan asettaa ihmisen alttiiksi oppimisprosesseille, oppimaan uutta muiden näkemyksistä sekä kehittämään avoimuutta, suvaitsevuuutta ja vastuullisuutta. (Nivala 2006, 61.)

Kansalaisjärjestöt ovat kansalaisten omaehtoista järjestäytymistä kansalaisuuden tukemiseksi ja yhteisöllisyyden edistämiseksi. Nykypäivänä osallistuminen sosiaaliseen ja poliittiseen elämään näyttää kuitenkin heikkenevän joka tasolla. Meillä on silti mahdollisuudet havaita ongelma ja ryhtyä toimimaan, mutta siihen tarvitaan erityisesti kasvatuksen apua. (Kurki 2006, 151.)

Nuorten kansalaiskasvatuksen pyrkimyksenä on, että nuorena saatu oppi ja kokemus vaikuttamisesta kantaisi pitkälle. Tämän takia esimerkiksi kouluissa elvytetään oppilaskuntatoimintaa ja kunnissa nuorisovaltuustoja. Vuonna 2006 uusitun nuorisolainkin mukaan nuorille tulee varata mahdollisuus osallistua paikallista ja alueellista nuorisotyötä ja -politiikkaa koskevien asioiden käsittelyyn. (Niemi 2007, 65.)

4.2 Sosiokulttuurinen innostaminen

Sosiokulttuurisen innostamisen lähtökohtana on ihmisen arkipäivä. Innostaminen on tavallista elämää yhteisössä, kaupungissa ja maailmassa. Innostaminen on ensisijaisesti osallistumista, sillä vain osallistuessaan ihmiset voivat luoda omaa arkipäiväänsä. Innostamisessa ihminen itse on viranomaisten sijaan päätoimija omien tarpeiden määrittelyssä, toiminnan suunnittelussa, huomisen luomisessa ja oman toimintansa arvioinnissa. (Kurki 2006, 153.)

Innostamista on monenlaista. Tärkeimmät toimintamuodot ovat pedagogisen, kulttuurisen ja sosiaalisen ulottuvuuden mukaisesti erilaiset kasvatukselliset ja taiteellisen ilmaisun aktiviteetit sekä sosiaalinen ja vapaa-ajan virkistysellinen toiminta. Vapaa-ajan virkistyselliset aktiviteetit voivat olla esimerkiksi liikuntaa, seikkailua, leikkejä ja pelejä. (Kurki 2006, 155.)

Sosiokulttuurinen innostaminen on aikuisten ja nuorten yhteistä toimintatutkimusta. Se lähtee ongelmista, joita nuoret kokevat elämässään ja tavoitteena on muutos. Nuoret osallistuvat aktiivisesti ongelman määrittelystä aina tulosten arviointiin saakka. Innostaminen on suunniteltua ja päämäärätietoista toimintaa. Innostamisella

pyritään rohkaisemaan nuoria kokemaan ja samalla autetaan heitä hyötymään kokemuksistaan. Aikuinen on nuoren tukena ja valmis väistymään heti, kun nuori pärjää itse. Innostaminen muodostuu sellaisista sosiaalisista käytännöistä, jotka saavat aikaan osallistumista ja aloitteellisuutta. Innostaminen ei ole mitä tahansa toimintaa, vaan innostaminen perustuu aina suunniteltuun, reflektoituun ja päämäärätietoiseen toimintaan. Sosiokulttuurisella innostamisella pyritään yhteisöjen muuttamiseen paremmiksi paikoiksi kuin ne nyt ovat. (Kurki 2007, 211-214.)

4.3 Seikkailukasvatus

Seikkailukasvatus on kasvatus- ja kasvuprosessi, jossa osallistujat ovat ”täysillä” mukana. Lapset oppivat heille mielekkäällä tavalla uusia asioita itsestään, luonnosta ja yhteistyöstä, kun he toimivat luonnossa yhdessä toisten lasten kanssa. Erilaiset ihmiset tarvitsevat kuitenkin erilaisia seikkailuja. Aina tulee uskoa ihmisten kykyihin ja mahdollisuuksiin oppia, koska jokainen on hyvä jossakin. (Kokljuschkin 1999, 21, 31.)

Seikkailukasvatus voi olla myös monipuolinen oppimismenetelmä. Seikkailu tutustuttaa kokonaisvaltaisesti ympäristöön ja eri tilanteisiin, hyödyntäen oppimisen kannalta keskeisiä aistikanavia: näkö-, kuulo-, tunto ja lihasaistia. Kun hyödyntää kaikki seikkailun mahdollisuudet, retki lähimetsään kehittää kieltä, tutustuttaa luontoon ja yhteistyön mahdollisuuksiin. (Kokljuschkin 1999, 16.)

Elämyksen määrittelemisen on haastavaa, ellei jopa mahdotonta. Toisen mielestä elämyksiä saa vasta jännittävistä seikkailusta, kun taas joku kokee saavansa elämyksiä hiljaisuuden ja lukemisen avulla. Elämyksiä voi kokea mielen sisäisenä tapahtumana, subjektiivisena merkityksenä tai arkipäiväisissä tilanteissa ilman ulkopäin tuotua jännitystä, yllätystä tai ilman konkreettista toimintaa. Pienikin metsäretki voi olla elämys, joka jää mieleen positiivisena muistona. Myös konkreettisesti ulkoapäin tuotettujen järjestelyjen avulla voidaan kokea elämyksiä. (Karppinen & Latomaa 2007, 13.)

Onnistumisen elämykset, jotka sisältävät esimerkiksi seikkailu- ja elämyspedagogiikkaa, lisäävät välittömästi itseluottamusta ja vahvistavat itsetuntoa. Mitä enemmän yksilö osallistuu tapahtumien kulkuun, sitä voimakkaammin elämys tehoaa häneen. Seikkailussa ei tarvita hienoja ja kalliita välineitä, vaan seikkailu ja elämykset löytyvät esimerkiksi läheisestä metsiköstä. Lapsille täytyy vain suoda mahdollisuus metsässä temmeltämiseen. (Karppinen 2007, 80; Kokljuschkin 1999, 34.)

Seikkailukasvatus antaa mahdollisuuden kokea onnistumisen elämyksiä. Seikkailun avulla voidaan opettaa lapsille monia erilaisia asioita toiminnan kautta. Oikein toteutetulla seikkailukasvatuksella tuetaan lapsen tiedollisia, motorisia ja sosiaalisia taitoja. Seikkailu opettaa yhteistyöhön, koska hyvässä seikkailussa tarvitaan kaikkien osallistujien panosta. Ryhmätoimintaan kuuluu yhteisistä asioista päättäminen, yhteisten tavoitteiden asettaminen, ongelmanratkaisu, vastuunotto ja tuen antaminen toisille. (Kokljuschkin 1999, 35, 42.)

Seikkailukasvatuksessa täytyy kuitenkin myös aina muistaa toiminnan turvallisuus. Seikkailussa osallistujalla on aina mahdollisuus sanoa ei. Kaikkeen ei tarvitse osallistua ja pelon sekä muiden tunteiden näyttäminen on sallittua. Seikkailua ei saa toteuttaa liian isossa ryhmässä, koska silloin ohjaaja ei voi valvoa kaikkia osallistujia. Ohjaajan tulee tutustua maastoon etukäteen ja miettiä tilanteita, joissa voi esiintyä vaaroja. Ohjaajan on myös hyvä tuntea osallistujat etukäteen, koska tällöin hän voi miettiä osallistujien rajoituksia ja selviytymismahdollisuuksia. Seikkailun jälkeen on hyvä pohtia tapahtumia yhdessä, jolloin mahdolliset pelot puretaan turvallisesti yhdessä. (Kokljuschkin 1999, 55.)

Seikkailutoiminnan ohjaaja tukee ja auttaa ryhmää sekä luo sopivasti haasteita osallistujille. Parhaimmillaan seikkailu voi ollakin osa jokapäiväistä elämää; siksi seikkailukasvatus ei ole mikään ihmeellinen asia. Jokaiseen päivään voi sisältyä seikkailua, jos vain pidämme silmämme ja korvamme auki. (Kiiski 1998, 114; Kokljuschkin 1999, 61.)

5 PARTIOTOIMINNAN TAUSTAA

5.1 Partioliikkeen taustaa

Partio on kasvatustoimintaa, jossa nuorilla on mahdollisuus kasvaa tasapainoisiksi, terveiksi, vastuuntuntoisiksi ja itsenäisesti ajatteleviksi yhteiskunnan jäseniksi. Partiot toiminta antaa lapsille ja nuorille välineitä aktiiviseen kansalaisuuteen partio-ohjelman ja johtajapestien avulla. Partiossa opitaan elämässä tärkeitä asioita ja partio vahvistaa nuoria sosiaalisesti. Partiossa lapsella ja nuorella on oikeus kokeilla, luoda uutta ja oppia. Partio antaa kaikille lapsille ja nuorille iloa ja onnistumisen kokemuksia. Partio sopii kaikenikäisille ja eri kulttuuritaustoista tuleville. Partioliike toimii Suomessa täysin vapaaehtois pohjalta. (Suomen Partiolaiset 2010a.)

Viimeisessä viestissään maailman partiolaisille, vuonna 1941 löydettyssä kirjeessä, partioliikkeen perustaja, lordi Baden-Powell, kehotti partiolaisia: ”Yritä jättää tämä maailma vähän parempana kuin sen löysit”. Partioaate kehottaa partiolaisia toimimaan paremman maailman puolesta. Partiolaiset kunnioittavatkin jokamiehen oikeuksia ja käyttävät luontoa lasten ja nuorten toimintaympäristönä. Suomen Partiolaiset osallistuu järjestönä yhteiskunnalliseen keskusteluun ja yhteiskunnan kehittämiseen. Partio on maailmanlaajuinen nuorisoliike. Suomessa partiolaisia on nykyään noin 70 000 ja koko maailmassa 38 miljoonaa. (Suomen Partiolaiset 2010b.)

Partioliikkeen synty ajoittuu vuodelle 1907. Tuolloin Robert Baden-Powell järjesti Brownsean saarella Englannissa poikaleirin. Tälle ensimmäiselle partioleirille osallistui 22 poikaa eri yhteiskuntaluokista. Leirillä hän kokeili kehittämänsä poikien kasvatustajärjestelmää ja kokemusten pohjalta hän julkaisi kirjan *Scouting for Boys* (Partiopojan kirja) vuonna 1908. Alusta asti Baden-Powell uskoi, että pojat pystyvät ylittämään itsensä vastuuta saadessaan. Vuotta myöhemmin pidettiin ensimmäinen tyttöjen partioleiri. (Suomen Partiolaiset 2010c.)

Partio laajeni nopeasti ympäri maailmaa. Ensimmäiset partioyhtymät perustettiin Suomeen jo vuonna 1910. Suomi kuului täten ensimmäisten partiomaiden joukkoon. Suurin osa partiotoinnasta lopahti koko Suomessa kuitenkin heti alkuunsa hetkeksi

aikaa, koska Venäjän johdon mielestä partio muistutti liiaksi sotaväkeä ja siksi partiotoiminta kiellettiin. Muutamit lippukunnat jatkoivat toimintaansa kuitenkin salassa. (Kuvaja 2010.)

Suomessa partiolaisten määrä oli huipussaan 1980-luvun lopulla ja 1990-luvun alussa. Partio alkoi menettää suosiotaan 1990-luvun lopussa osittain muiden harrastusmahdollisuuksien lisääntyessä ja osittain ikäluokkien pientymisen takia. Nykynuorten kiinnostuksen kohteet vaihtuvat myös nopeasti ja siksi partion kaltaiseen pitkäjänteiseen järjestötyöhön löytyy entistä vähemmän sitoutuneita vapaaehtoisia. (Kuvaja 2010.)

Vaikka reilussa sadassa vuodessa on tapahtunut paljon muutoksia, partion perusasiat ovat kuitenkin pysyneet samoina kaikkialla maailmassa. Partioon kuuluu edelleenkin elämykset luonnossa, tasa-arvo ja vastuun antaminen nuorille. (Suomen Partiolaiset 2010c.)

5.2 Partioliikkeen ohjelmaudistus

Suomalaisessa partiotoiminnassa tapahtui ohjelmaudistusmuutos. Lippukunnat ovat voineet ottaa uuden ohjelman käyttöönsä vuodesta 2008 lähtien ja sen toivotaan olevan käytössä kaikissa lippukunnissa vuoteen 2010 mennessä. Uuden ohjelman myötä partiosta pyritään tekemään entistäkin kiinnostavampaa. Suurin muutos uudessa ohjelmassa vanhaan ohjelmaan nähden on se, että entisten kolmen ikäkauden (sudenpennut, vartiolaiset ja vaeltajat) sijaan nykyään on viisi ikäkautta (sudenpennut, seikkailijat, tarpojat, samoajat ja vaeltajat). (Suomen Partiolaiset 2009b.)

Uuden ohjelman myötä partion kasvatustavoitteet, ikäkausijako, partiomenetelmä sekä ohjelman rakenne ja aktiviteetit ovat uudistuneet. Partion perusasiat pysyvät kuitenkin samoina. Uudesta ohjelmasta toivotaan olevan apua myös jäsenmäärän laskun pysäyttämiseen. Ohjelmaudistuksen olennaisimmat muutokset ovat, että uusi ohjelma ottaa toiminnassaan paremmin huomioon eri-ikäisten partiolaisten nopeasti vaihtuvat tarpeet, partio-ohjelma laajenee noin 22 ikävuoteen asti ja nuoret saavat

uuden ohjelman myötä olla partiossa oman kasvunsa vuoksi, koska aikuisen tuki vahvistuu. (Suomen Partiolaiset 2009b.)

Ohjelmaudistuksen myötä partiotoiminta on jaettu viiteen eri ikäkauteen eri lapsuus ja nuoruusajan elämänvaiheiden mukaan. Partiossa 7–9-vuotiaat ovat sudenpentuja, 10–12-vuotiaat seikkailijoita, 12–15-vuotiaat tarpoja, 15–17-vuotiaat samoajia ja 18–22-vuotiaat vaeltajia. Partiossa aikuiseksi luokitellaan yli 22-vuotiaat. Ikäkausien lähtökohtina ovat ihmisen luontaisten kehitysvaiheiden tarpeet ja ominaispiirteet. Jokaisella onkin oikeus oman ikänsä ja kehitysvaiheensa mukaiseen kasvattavaan partiotoimintaan. Kaikkien ikäkausien teemana on matkan tekeminen, uuden etsiminen ja löytäminen erilaisissa ympäristöissä ja maastoissa. (Suomen Partiolaiset 2009a.)

5.3 Aikuisen rooli partiossa

Uudessa ohjelmassa yli 22-vuotiaan aikuisen antamaan tuen merkitys korostuu. Aikuisuuden roolissa ei varsinaisesti ole mitään uutta, koska aikuinen, lapsi ja nuori ovat aina toimineet partiossa yhdessä tehden. Aikuisen roolissa oleellista onkin läsnäolo, kuunteleminen, tukeminen, kohtaaminen ja oikeiden kysymysten esittäminen. Aikuinen tuki ei tee asioita nuorten puolesta eikä vie nuorilta toimintamahdollisuuksia. Aikuinen on mahdollistaja! (Suomen Partiolaiset 2008.)

5.3.1 Aikuisen rooli partiomenetelmissä

Partiomenetelmät ovat keino päästä partion kasvatustavoitteisiin. Partiomenetelmiä on kahdeksan erilaista ja näissä jokaisessa aikuisella on omanlaisensa merkitys.

a) Sitoutuminen partion arvoihin:

Aikuisen täytyy itse sitoutua partion arvoihin ja toteuttaa lupautensa, koska hän näyttää omalla esimerkillään mallia. Aikuisen tulee osata selittää lapsille ja nuorille lupauksen sisältö ymmärrettävästi ja tarjota työkaluja lupauksen ja ihanteiden pohtimiseen. Joka ikäkaudelle kuuluu järjestää mieleenpainuva lupausnantotilaisuus. (Eskola & Huosianmaa 2009, 6.)

b) Symboliikka:

Aikuinen painottaa lapsille ja nuorille symboliikan olennaisia asioita ja varmistaa, että symboliikkaa toteutetaan oikein. (Eskola & Huosianmaa 2009, 6.)

c) Nousujohteisuus:

Partio on jatkuva oppimisprosessi, jossa syvennetään opittuja asioita iän karttuessa. Aikuisen tärkein tehtävä nousujohteisuuden tukemisessa on tukea lapsia ja nuoria valitsemaan sellaisia partio-ohjelman aktiviteetteja, jotka sopivat heidän kehitysvaiheeseensa. Nuori tarvitsee aikuista osoittamaan nousujohteisuutta, mutta aikuisen tulee kuitenkin huomioida nuorten oma tahto siinä, mitä nuoret haluavat tavoitella. (Eskola & Huosianmaa 2009, 7.)

d) Vartiojärjestelmä:

Aikuinen huolehtii partiossa, että ikäkausiohjelma toteutuu partio-ohjelman mukaisesti. Aikuisen tehtävänä on myös tukea vartionjohtajia. (Eskola & Huosianmaa 2009, 7.)

e) Tekemällä oppiminen:

Aikuinen ei tee asioita nuorten puolesta. Aikuisen kuuluu ohjata huomaamattomasti ja valvoa vierestä. Aikuinen suunnittelee toiminnan, mutta antaa nuorille varsinaisen vastuun toteutuksesta. Aikuinen on kuitenkin päävastuussa toiminnan turvallisuudesta. (Eskola & Huosianmaa 2009, 7.)

f) Aikuinen tuki:

Aikuisen tehtävät ovat erilaisia eri ikäkausissa. Yhteistä aikuisen tuessa on kuitenkin se, että aikuisen rooli on huomata, mikä on tärkeää ja milloin tulee toimia. (Eskola & Huosianmaa 2009, 8.)

g) Päivän hyvä työ:

Aikuinen luo ja rohkaisee tilanteita, joissa lapset ja nuoret pääsevät tekemään hyviä tekoja. Lapsia ohjataan oma-aloitteisuuteen, näkemään tekojensa seuraukset ja kannustetaan toimimaan epäitsekäistä syistä. Aikuinen toimii itse esimerkkinä ja

auttaa lapsia ja nuoria havaitsemaan, missä hyviä töitä tarvitaan ja kuinka helppo niitä on tehdä. (Eskola & Huosianmaa 2009, 8.)

h) Toiminta luonnossa:

Luonnossa tarvitaan todellisia partiotaitoja. Aikuisen tulee ohjata nuoria ulos luontoon toteuttamaan partio-ohjelmaan kuuluvia aktiviteetteja ja retkiä ja leirejä. (Eskola & Huosianmaa 2009, 9.)

5.3.2 Aikuisen rooli eri ikäkausissa

Sudenpentulauman johtajana toimii akela, joka on aikuinen tai vaeltaja. Akela vastaa ryhmän toiminnan suunnittelusta ja toteutuksesta sekä lasten turvallisuudesta. Aikuinen toimii lapsen yhtenä kasvattajana elämässä antaen valmiuksia muun muassa yhteistyö- ja partiotaitoihin. Aikuinen toteuttaa toiminnan partio-ohjelman mukaisesti, varmistaa partiomenetelmän toteutumisen ja sudenpentujen kasvatustavoitteiden saavuttamisen. Aikuinen tukee lasten yksilöllistä kasvua ja mahdollistaa lasten partiotoiminnan. Sudenpennot ovat vielä pieniä lapsia, jotka tarvitsevat tukea ja turvaa. Aikuinen on tuttu ja turvallinen aikuinen, joka innostaa lapsia partiotoimintaan, järjestää lapsille kokemuksia ja elämyksiä sekä asettaa tarvittaessa rajoja. (Huosianmaa 2009a, 11.)

Seikkailijajoukkueen johtaja on sampo, joka on lähtökohtaisesti aikuinen. Sampo vastaa joukkueen toiminnan suunnittelusta ja toteutuksesta sekä lasten turvallisuudesta toiminnan aikana. Aikuisen tehtävänä on antaa 10–12-vuotiaille lapsille sopivan haasteellisia tehtäviä, jotta lapset innostuvat partiotoiminnasta. Aikuinen toimii joukkueen kasvattajana, innostajana ja lasten itsetuntojen kohottajana. Aikuisen tulee tuntea partiomenetelmä, kasvatustavoitteet ja seikkailijoiden ohjelman rakenne, jotta hän voi suunnitella ja johtaa seikkailijajoukkueen toimintaa. (Huosianmaa 2009b, 12.)

Tarpojien vartionjohtajalla tulee olla vahva aikuisen tuki takanaan eli luotsi. Vartionjohtaja ja luotsi toimivat koko toimintakauden ajan yhdessä; suunnittelevat tarpojien toimintaa tekemällä toimintasuunnitelman ja sopivat, milloin luotsia

tarvitaan paikalle, mitä tehtäviä luotsi hoitaa ja miten, toimitaan, jos vartionjohtaja ei pääsekään johonkin vartion kokoukseen. Aikuisella on merkittävä rooli tarpoajakäytössä sekä nuorille tarpojille että vartionjohtajalle, joka niin ikään on yleensä nuori. Tarpojaluotsi toimii ja näkyy myös vartion arjessa, tutustuen, tukien ja ohjaten suoraan tarpojakäytössä. (Eskola 2009a, 12.)

Luotsin tehtävänä on huolehtia tarpojavartion toiminnan käynnistymisestä. Toiminnan käynnistyessä luotsi on paikalla kokouksissa niin kauan, että vartionjohtajat pärjäävät yksin. Luotsin ei kuitenkaan tarvitse osallistua aktiivisesti toiminnan järjestämiseen, vaan jo hänen fyysinen läsnäolonsa voi riittää. Luotsi kannustaa vartionjohtajaa ja antaa palautetta. Luotsin tulee myös antaa vartionjohtajille omaa tilaa ja vastuuta. Luotsi tukee ja valvoo tarpojavartioiden toimintaa vartionjohtajan kautta ja tarvittaessa myös toteuttamalla itse toimintaa. Luotsin velvollisuutena on olla nuorta lähellä tarvittaessa ja antaa nuorelle positiivinen aikuisen malli. Tämän edellytyksenä on, että luotsi on onnistunut rakentamaan luottamuksellisen suhteen vartion nuoriin sekä vartionjohtajiin. Luotsin tehtävänä on olla saatavilla, vaikkei olekaan aina läsnä. (Eskola 2009a, 12.)

Samoajaluotsin tehtävänä on tukea ja ohjata samojavartiota. Luotsin tulee olla sopivasti läsnä ja kuunnella nuoria. Luotsi ei osallistu säännölliseen viikkotoimintaan, mutta on vastuussa vartion toiminnasta. Luotsi tukee vartionjohtajaa ja ohjaa vartiota. Tarvittaessa luotsi voi osallistua vartion toimintaan esimerkiksi silloin kun tarvitaan aikuisen tietotaitoa. Luotsin velvollisuuksiin kuuluu huolehtia siitä, että kasvatustavoitteet toteutuvat samoajakäytössä partiomenetelmän keinoin. Luotsi on nuorille positiivisen aikuisen malli. (Eskola 2009b, 7.)

Vaeltajat suunnittelevat, järjestävät ja toteuttavat toimintaa itse, mutta luotsi on mukana taustalla. Vastuu vaeltajien ohjelmasta ja kasvatuksesta on siis luotsilla, mutta vastuu projekteista on vaeltajilla itsellään. Luotsin tehtäviin kuuluu tukea yksittäistä vaeltajaa tämän pestissä tai koko vaeltajavartiota heidän tehdessään partio-ohjelmaa. Luotsi ei ole mukana säännöllisesti vaeltajien viikkotoiminnassa, vaan hän on tarvittaessa vaeltajien saatavilla. Luotsi on vaeltajille aikuinen esikuva. Luotsin velvollisuuksiin kuuluu huolehtia vaeltajien kasvatustavoitteiden toteutumisesta

vaeltajille sopivin partiomenetelmin keinoin. Luotsin tehtävänä on toimia vaeltajavartion johtajan tukena sekä tämän kasvun ja kehittymisen tukijana. Luotsi ei pääätä asioista vaeltajan puolesta, vaan hän voi parhaansa mukaan auttaa nuorta ongelmien ratkaisemisessa ja vastata kysymyksiin. Vaeltajilla tulee olla riittävästi tilaa itsenäiseen tekemiseen ja toimimiseen, mutta vaeltajien kehittymistä ja ohjelman etenemistä on kuitenkin seurattava. (Eskola 2009c, 7.)

6 VANHEMPIEN OSALLISTUMISEN TAPOJA PARTIOTOIMINNASSA

Partiossa olen järjestänyt ryhmien johtajan ja lippukunnanjohtajan ominaisuudessa monenlaisia tapahtumia ja vetäjäpulan takia olen halunnut korostaa toiminnassamme myös vanhempien roolia. Koska johtajajoukkomme on pieni, partiolaisten vanhempien osallistumisella on suuri merkitys toiminnan sujuvuuden kannalta. Varsinaisen opinnäytetyössäni käytetyn kyselyn lisäksi esitän seuraavassa myös muutamassa eri tapahtumassa jaettujen palautekyselyiden tuloksia.

6.1 Isä-partiolainen päivä

Syksyllä 2008 järjestin isä-partiolainen päivän. Tapahtumaan osallistui 34 henkilöä, mikä oli noin kolmasosa kohderyhmästä. Muutama vuosi ennen tätä tapahtumaa olin järjestänyt äiti-tytär päivän, joka oli ollut monille erittäin mieluinen tapahtuma. Isä-partiolainen päivä oli muuten hyvin samankaltainen kuin äiti-partiolainen päiväkin, mutta isille oli luvassa myös muutama talkootyö. Isä-partiolainen päivä vietettiin ulkona partiotoiminnan merkeissä. Ohjelmassa oli hauskaa puuhailua ja isien tutustuttamista partiotoimintaan. Päivä alkoi lipunnostolla, leikillä ja valokuvasuunnistuksella. Isät saivat tehdä lastensa kanssa myös pienen puutyön ja ruokaa trangialla. Talkootöinä oli muun muassa rännien puhdistusta ja polkujen raivausta. Lopuksi oli vielä pientä välipalaa nuotiolla ja lipunlasku.

Tapahtuman suosio yllätti minut myönteisellä tavalla, koska tapahtumaan osallistui yli 30 henkilöä. Tapahtumassa ei ollut paikalla minun lisäksi muita johtajia, joten minulla riitti tekemistä. Onneksi päivän tarkoituksena oli kuitenkin rento ja paikoitellen hieman vapaamuotoinenkin toimiminen.

6.1.1 Isien ajatuksia isä-partiolainen päivästä

Syksyllä 2008 järjestetyn isä-partiolainen päivän päätteeksi jaoin osallistujille palautelomakkeen (liite 3). Isän sijaista joidenkin partiolaisten kanssa tapahtumaan osallistui joku muu partiolaiselle tärkeä mieshenkilö, esimerkiksi isoisä. Puhun tässä yhteydessä kuitenkin vain isistä, joilla tarkoitan myös isoisiä ja muita mieshenkilöitä. En ehtinyt jakaa lomaketta aivan kaikille, koska sattui pieni ensiaputapaturma, jota minun täytyi mennä hoitamaan.

Täytetyn palautelomakkeen sain takaisin 14 isältä. Suurin osa isistä oli 30-49 -vuotiaita, mutta joukkoon mahtui myös kaksi 50-59 -vuotiasta. Yksi vastaaja on joskus harrastanut partiota jonkin aikaa, mutta loppuilla ei ollut omakohtaisia kokemuksia partion harrastamisesta. Puolet ilmoitti, etteivät he ole ennen osallistuneet millään tavalla lapsensa partioharrastukseen. Kuusi isää kertoi, että he ovat osallistuneet joskus ennenkin lapsen partioharrastukseen. Heidän osallistumisensa on ollut samanlaista kuin nyt isä-partiolainen päivissä, kuljetusten hoitamista, osallistumista paraatiin tai avoimien ovien päivään. Yksi isä ilmoitti osallistuvansa useasti lapsensa partioharrastukseen. Hän on toiminut kuljettajana, ollut katsomassa soihtukulkuetta, tukenut partioyhdistystä rahallisesti ja osallistunut isä-partiolainen päivään.

Kuusi isää vastasi, että isä-partiolainen päivä on muuttanut heidän käsitystään partio toiminnasta. Suurin osa näistä, joiden käsitys oli muuttunut, oli heitä, jotka eivät ole ennen osallistuneet lapsensa partioharrastukseen. Perusteluina mainittiin, että käsitys on muuttunut parempaan suuntaan, partio on paljon luonnossa olemista ja ruuanlaitto hämmästytti positiivisesti.

Tulevaisuudessa vastaavanlaiseen tapahtumaan osallistuisi mahdollisesti 13 kyselyyn vastanneista isistä. Yksi vastaaja ei todennäköisesti enää osallistuisi vastaavanlaiseen tapahtumaan.

6.1.2 Partiolaisten ajatuksia isä-partiolainen päivästä

Partiolaisilta sain takaisin myös 14 täytettyä palautelomaketta syksyllä 2008 järjestetyn isä-partiolainen päivän päätteeksi, joten vain muutama partiolainen ei ehtinyt täyttämään kyselyä. Heistä 11 oli tyttöjä ja kolme oli poikia. Tytöt olivat iältään 7-14-vuotiaita, ja pojat olivat iältään 7-11-vuotiaita. Kaikki pojat pitivät isä-partiolainen päivästä erittäin paljon. Tytöistäkin suurin osa piti päivästä erittäin paljon ja kolmen mielestä päivä oli ihan ”ok”.

Partiolaisista yhdeksän ilmoitti, että vanhempien osallistumisella partioharrastukseen on vaikutusta omaan partiossa käymiseen. Muutamat perustelivat vastaustaan sillä, että vanhemmat kuljettavat partioon. Viiden vastaajan mielestä vanhempien osallistumisella ei ole vaikutusta, vaikkakin jollekin vastaajista vanhemmat olivat suositelleet partiota.

Yhtä partiolaista lukuun ottamatta muut kyselyyn vastanneet partiolaiset osallistuisivat hyvin todennäköisesti vastaavanlaiseen tapahtumaan. Tämä yksi partiolainen, joka ei aio osallistua vastaavanlaisiin tapahtumiin, perusteli vastaustaan sillä, että haluaa nukkua aamulla pidempään.

6.2 Koko perheelle suunnatut partioaiheiset illat

Keväällä 2009 partiolippukunta Narvin Tytöt järjesti partioiltoja koko perheelle. Partioiltojen teemoina oli ruoanlaittoa retkikeittimellä, tulenteko, ensiapu, nuotiolaulut, leirirakennelmat sekä leikit ja pelit. Partioiltoihin saivat osallistua partiolaiset perheineen ja sukulaisineen. Iltojen mainostaminen ei sujunut niin hyvin kuin olisi voinut, joten osallistujia määrät jäivät kovin pieniksi ja muutama ilta peruttiin.

6.2.1 Osallistujien ajatuksia partioidoista

Partiolaisten kanssa osallistuneet aikuiset eivät itse olleet harrastaneet partiota lapsina ja nuorina, mutta sen sijaan he ovat joskus ennenkin osallistuneet lapsensa partioharrastukseen. Partioilta ei muuttanut heidän käsitystään partiotoimintaa kohtaan. Jos vastaavanlaista partiotoimintaa partiolaisille ja heidän vanhemmille vielä järjestetään, he osallistuvat siihen hyvin todennäköisesti.

Partiolaisista suurin osa piti partioidoista erittäin paljon ja he osallistuisivat vastaavanlaiseen tapahtumaan myös jatkossa. Partiolaisten mielestä vanhempien osallistumisella heidän partioharrastukseensa on paljon tai jonkin verran vaikutusta heidän partiossa käymiseen.

6.3 PerhePartioPäivä

Syksyllä 2009 järjestin PerhePartioPäivän. PerhePartioPäivän aikana partiolaiset saivat kiertää perheidensä kanssa erilaisilla rasteilla, joissa oli partioaiheisia tehtäviä. Tehtävinä oli muun muassa ensiapua, kädentaitoja, kierrätystä ja trangian kokoamista. Lisäksi oli luontopolkuja ja mahdollisuus nauttia monipuolisesta välipalasta erilaisten nuotioherkkujen parissa.

Perheet nauttivat tapahtumasta. Lapsista oli mukavaa näyttää vanhemmilleen ja sisaruksilleen, mitä partiossa tehdään. PerhePartioPäivään osallistui yhteensä noin 65 ihmistä.

6.4 Vanhempien osallistuminen huoltajina retkille

Jotkut vanhemmat innostuvat lähtemään myös huoltajiksi retkille ja leireille. Halukkaita ilmaantui helposti muun muassa lippukunnan juhlaleirille Kuusamoon, jossa oli poikkeuksellisesti mökkimajoitus. Useamman päivän pituisille metsäleireille telttamajoituksineen on sen sijaan hieman vähemmän halukkaita. Välillä kuitenkin joku vanhemmista yllättää ja ilmoittaa haluavansa osallistua lapsensa kanssa leirille, kun olemme tarjonneet vanhemmille mahdollisuutta lähteä

mukaan. Monille vanhemmille kiinnostuksen ilmaiseminen on kuitenkin yllättävän vaikeaa, vaikka kiinnostusta olisikin.

6.5 Vanhempien apu varainhankinnassa

Kuten muissakin harrastuksissa myös partiossa tarvitaan rahaa. Vanhempien apu onkin erittäin tärkeää varainhankinnassa. Vanhemmat tukevat ja auttavat lapsiaan muun muassa myymään vuosittain partiolaisten perinteisiä adventtikalentereja. Kalenterien myyjien pääasialliset ostajakunnat ovatkin perheet, sukulaiset ja naapurit. Erittäin tärkeä apu on myös se, että vanhemmat osallistuvat esimerkiksi myyjäisiin leipomalla ja myös ostamalla tuotteita.

7 AIKAISEMPIA PARTIOAIHEISIA SELVITYKSIÄ

Partioaiheisia selvityksiä tehdään joka vuosi muutamia. Suomen Partiolaisten tutkimusryhmä pitää kirjaa tehdyistä selvityksistä, tukee tekeillä olevia tutkimuksia sekä miettii aiheita, joista järjestö kaipaa lisää tietoa. Kaikista partioaiheisista tutkimuksista löytyy lista Suomen Partiolaisten internetsivustolta.

Partioon liittyviä tutkimuksia voivat tehdä monen alan opiskelijat. Partioharrastuksen monipuolisuuden ansiosta myös aihepiirejä on monenlaisia. Suomen Partiolaisten ylläpitämästä listasta löytyy kuitenkin vain harvoja tutkimuksia, jotka liittyvät partiolaisiin ja heidän vanhempiinsa. Vuonna 2005 Marjaana Kainu ja Hanna-Leena Nieminen ovat tehneet pro gradu tutkielman partiolaisten vanhempien odotuksista harrastustoiminnalle (Sinniä ja sitkeyttä. Partiolaisten vanhempien odotukset harrastustoiminnalle.). Tämä tutkimus liittyy aiheeltaan lähimmin omaan tutkimukseeni. Kainu ja Nieminen toteavatkin tutkielmassaan, että partiolaisten vanhempia ei ole juurikaan tutkittu eivätkä vanhemmat koe partion julkisuuskuvan vastaavan todellisuutta (Kainu & Nieminen 2005, 114-115). Aikuisen roolia partiossa ei siis juuri olekaan tarkasteltu, ja sitä aihettakin sivuan hieman tässä työssäni.

8 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET JA TOTEUTUMINEN

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää millä tavoin vanhemmat osallistuvat lastensa partioharrastukseen ja mitä merkityksiä sillä on partiolaisille. Kyseinen aihe kiinnostaa minua sekä ammatillisesti että omaan partioharrastukseeni liittyvänä. Vanhempien mukanaolon vaikutus lastensa harrastuksessa käymiseen kiinnosti minua enemmän ammatillisessa mielessä, kun taas vanhempien osallistuminen lastensa harrastukseen kiinnosti enemmänkin omaan partiotoimintaan liittyen.

8.1 Tutkimustehtävä

Opinnäytetyön tehtävänä on selvittää osallistuvatko vanhemmat lastensa partioharrastukseen ja vaikuttaako vanhempien osallistuminen lasten partiossa käymiseen.

Tutkimuskysymyksinäni olivat:

- Osallistuvatko vanhemmat lastensa partiotoimintaan ja minkälaista vanhempien osallistuminen on (esim. talkoot vai yhteistoimintaa)?
- Minkälainen vaikutus vanhempien osallistumisella on lapsen partiossa käymiseen?
- Muuttuvatko vanhempien ajatukset partiotoimintaa kohtaan, kun he osallistuvat itse toimintaan?

8.2 Tutkimusmenetelmä

Opinnäytetyössäni olen käyttänyt kvalitatiivista lähestymistapaa, vaikka työ sisältää myös kvantitatiivisia piirteitä, kuten kyselylomake.

Laadullisessa tutkimusmenetelmässä lähdetään ajatuksesta, että tutkimukset eivät selitä kaikkien yksilöiden toimintaa. Laadullisessa tutkimusaineistossa kiinnostavat sekä samankaltaisuudet kuten myös poikkeavuudet. Tarkoituksena on paljastaa merkityksiä, joita ihmiset antavat toiminnalleen. Merkitykset tulevat esille ihmisten

haluina, käsityksinä, arvoina, uskomuksina ja ihanteina. Tutkimuksessa, joka on toteutettu laadullisella tutkimusmenetelmällä, lähtökohtana on ajatus tutkimuksen subjektiivisuudesta. Tämä tarkoittaa, että tutkijan omat halut, käsitykset, arvot, uskomukset ja ihanteet vaikuttavat tutkimuksessa tehtyihin valintoihin, tulkintaan ja johtopäätöksiin. (Vilka 2005, 50-51.)

Laadullisen tutkimuksen tavoitteena ovat ihmisen omat kuvaukset koetusta maailmasta. Laadullisessa tutkimuksessa ei pyritä löytämään totuutta tutkittavasta asiasta. Tutkimuksen tarkoituksena on tutkimusten aikana muodostuneiden tulkintojen avulla osoittaa jotakin, joka on välittömän havainnoin tavoittamattomissa. (Vilka 2005, 97-98.)

8.3 Tutkimuskohde ja aineiston keruu

Opinnäytetyön kohteekseni valitsin oman lippukuntani Narvin Tytöt ry sekä veljeslippukuntamme Narvin Pojat. Kyselyn aikana Narvin Tyttöissä oli viikoittaisessa toiminnassa mukana noin 40 tyttöä ja Narvin Pojissa oli noin 15 poikaa.

Tutkimusaineistoni keräsin kyselylomakkeiden avulla (liite 2). Kyselylomakkeissa kysymykset voivat olla monivalintakysymyksiä, avoimia kysymyksiä tai sekamuotoisia kysymyksiä. Monivalintakysymyksissä vastaajalle annetaan valmiit vastausvaihtoehdot, kun taas avoimissa kysymyksissä tavoitteena on saada vastaajilta spontaaneja mielipiteitä. Sekamuotoisissa kysymyksissä osa vastausvaihtoehdoista on annettu, mutta vastaajalle annetaan mahdollisuus vastata myös muulla tavalla. (Vilka 2005, 85-86.)

Aineiston keruun menetelmänä voi käyttää myös havainnointia. Yksi havainnoinnin muodoista on piilohavainnointi, jota on kahden tyypistä. Ensimmäisessä tyypissä tutkija havainnoi osallistumalla tutkimuskohteen elämään, mutta tutkittaville ei kerrota, että osallistuminen tapahtuu tutkimustarkoituksessa. Toisessa piilohavainnoinnin tyypissä tutkija osallistuu tutkimuskohteen toimintaan ensisijaisesti muista syistä ja toissijaisesti tutkimussyistä. Näin on esimerkiksi silloin,

kun tutkija havainnoi omaa työyhteisöään tai omaan harrastukseensa liittyvää toimintaa harrastustoiminnassa. Tämänlainen piilohavainnointi katsotaan moraalisesti oikeutetuimmaksi, koska tutkija ei niin sanotusti soluttaudu ryhmään, vaan hän kuuluu jo entuudestaan siihen. (Vilka 2006, 53-54.)

Ensimmäiset kyselylomakkeet jaoin kohderyhmääni kuuluville partiolaisten vanhemmille partion info-tilaisuudessa. Tällöin myös kerroin, minkälaista tutkimusta teen ja kuinka iloinen olisin, jos mahdollisimman moni vastaisi. Kaikki vanhemmat eivät kuitenkaan olleet infotilaisuudessa, joten loput kyselylomakkeet menivät partiolaisten mukana koteihin. Kyselylomakkeessa oli mukana myös saatekirje, mutta uskon silti, että monet saamani vastaukset ovat peräisin niiltä, joille annoin kyselyn henkilökohtaisesti infotilaisuudessa.

9 TUTKIMUSAINEISTON JÄSENTÄMINEN JA ANALYSOINTI

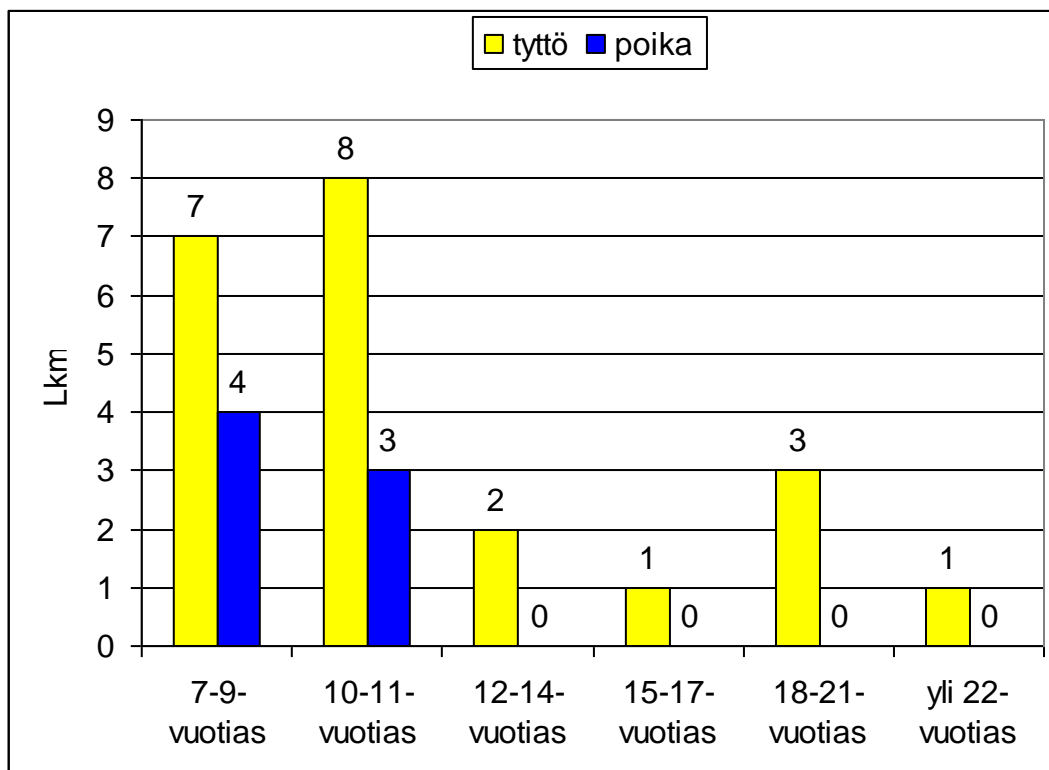
Jaoin kyselyitä yhteensä 47 perheeseen. Yksi kirjekuori sisälsi aina omat lomakkeet niin partiolaisille kuin heidän vanhemmillekin (isälle ja äidille oli omat kyselyt). Lopulta sain kyselylomakkeita takaisin 25 eri perheestä. Toteutunut otos oli siis 53 prosenttia.

9.1 Taustatietoja vastaajista

Kyselyn aikana Narvin Tytöissä oli viikoittaisessa toiminnassa mukana noin 40 tyttöä ja Narvin Pojissa oli noin 15 poikaa. Narvin Poikien toiminta rajoittui kyselyn aikana vain sudenpentu- ja seikkailijatoimintaan eli 7-11 -vuotiaisiin.

Partiolaisilta sain yhteensä 29 vastausta. Yhdestä perheestä vastasi kolme sisarusta, kahdesta perheestä kaksi sisarusta ja lopuista 22 perheestä vastasi yksi partiolainen. Vastaajista 22 oli tyttöjä ja 7 poikaa. Suurin osa vastaajista oli sudenpentuja (7-9-vuotiaita) tai seikkailijoita (10-11-vuotiaita). Vain kolme vastaajaa oli 12-17-vuotiaita ja yli 18-vuotiaita oli neljä. (Kaavio 1.) Vastaajien nuoresta iästä johtuen 12

vastaajaa oli ehtinyt harrastaa partiota vasta alle vuoden ja 11 vastaajaa 3-5 vuotta. Yhden vastaajan partioharrastuksella on kestoja 6-8 vuoden ajalta ja viiden vastaajan partioharrastus on kestänyt jo yli 9 vuotta.

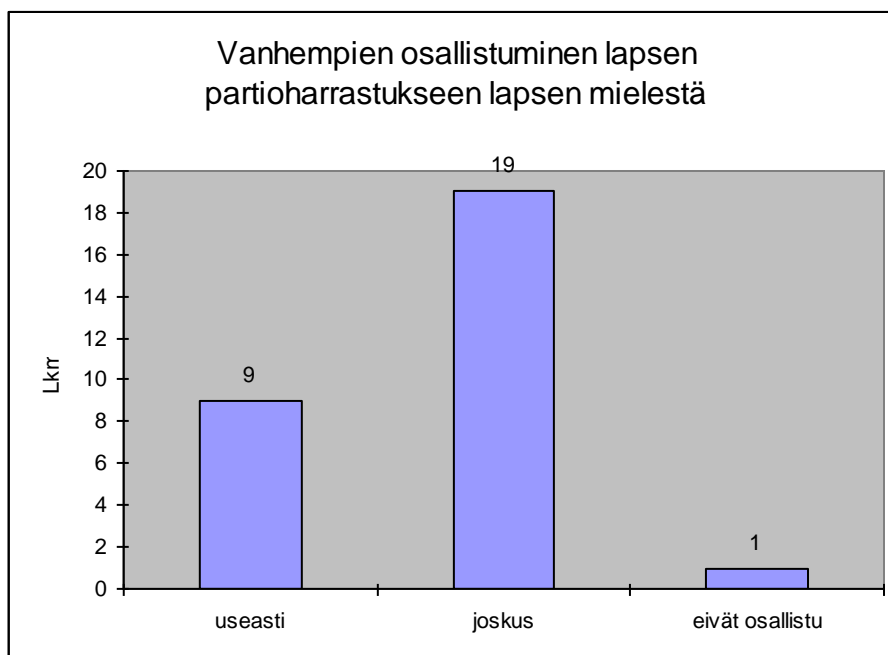
Kaavio 1. Vastaajina olleiden partiolaisten ikä- ja sukupuolijakauma.

Vanhemmilta sain yhteensä 40 vastausta. Kolmesta perheestä ei tullut vanhemmilta vastausta lainkaan, neljässä perheessä vain toinen vanhemmista vastasi ja lopuissa 18 perheessä molemmat vanhemmat vastasivat. Vastaajista 22 oli äitejä ja 18 isää. Yksi vastaajista oli yli 60-vuotias, muiden ollessa 30–49-vuotiaita. Vastanneista vanhemmista kukaan ei harrastanut partiota enää nykyään, mutta viisi oli aikoinaan harrastanut partiota aktiivisesti ja 4 vastaajista oli harrastanut hetken aikaa partiota. 31 vastaajista ei siis ollut omakohtaisia kokemuksia partion harrastamisesta.

9.2 Vanhempien osallistuminen lastensa partioharrastukseen

Partiolaisista 31 prosenttia oli sitä mieltä, että heidän vanhempansa osallistuvat partioharrastukseen useasti ja 66 prosentin mielestä vanhemmat osallistuvat joskus.

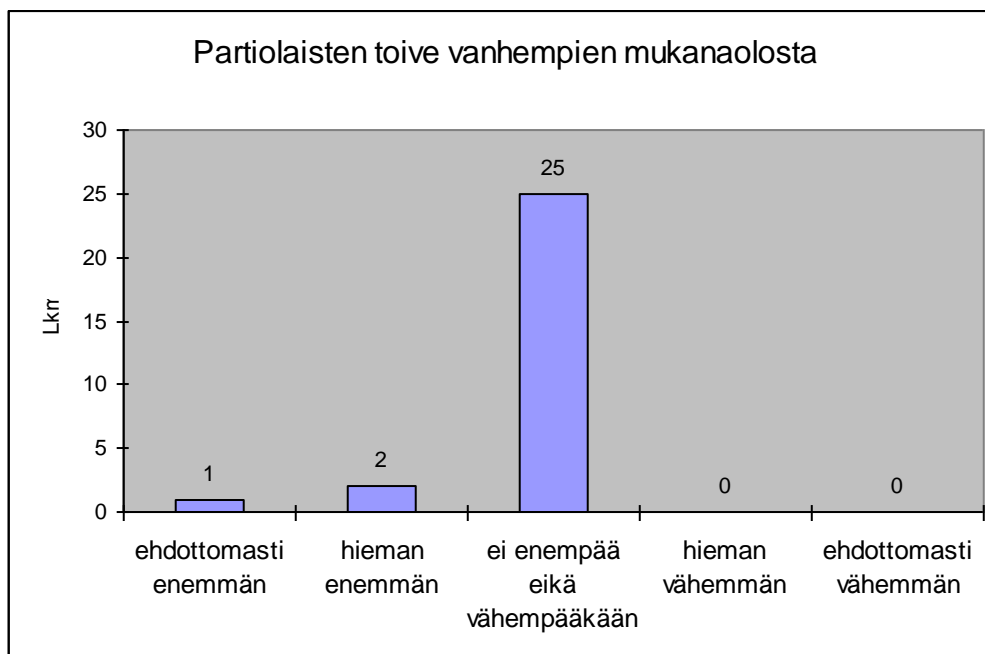
Vain yksi vastaaja ilmoitti, etteivät hänen vanhempansa osallistu lainkaan hänen partioharrastukseensa. (Kaavio 2.)

Kaavio 2. Vanhempien osallistuminen lastensa partioharrastukseen partiolaisten mielestä.

Partiolaisilta kysyttiin myös, haluaisivatko he vanhempien osallistuvan nykyistä enemmän tai vähemmän heidän partioharrastukseensa. Valtaosa eli noin 90 prosenttia partiolaisista vastasi, että vanhempien osallistuminen heidän partioharrastukseensa on määrältään juuri sopivaa. Yksikään vastaaja ei halunnut vanhempien osallistuvan ainakaan vähemmän, mutta kolme vastaajaa toivoi vanhempien osallistuvan enemmän. (Kaavio 3.)

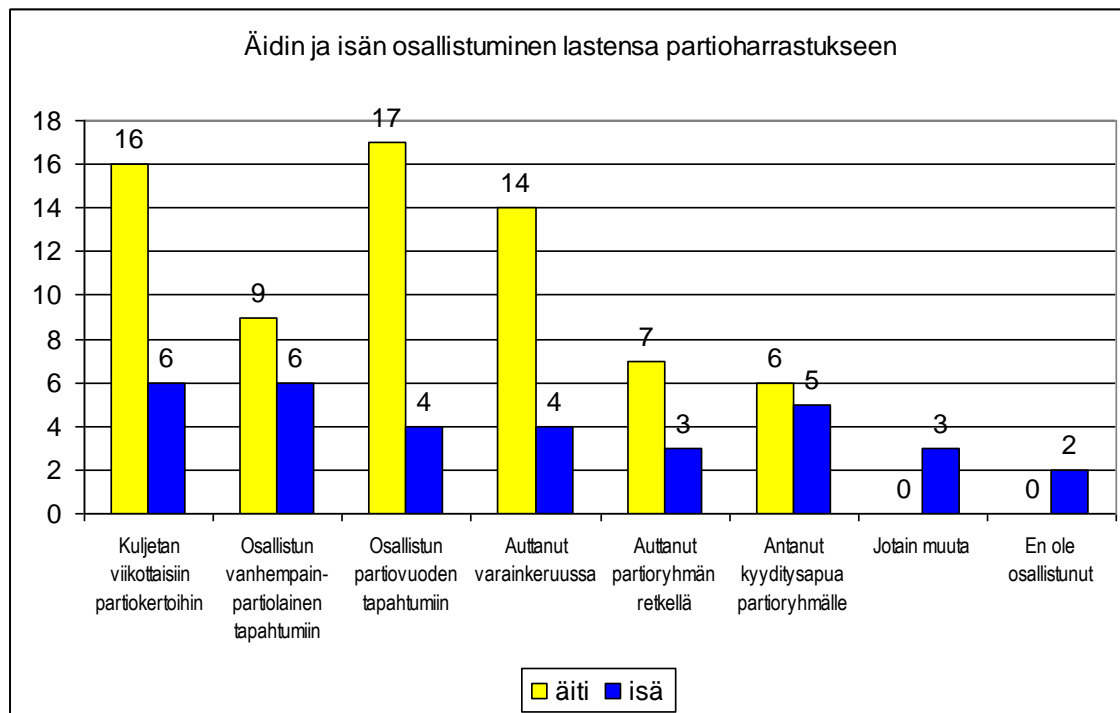

Kaavio 3. Partiolaisten toive vanhempien mukanaolosta määrällisesti.

Vanhemmista 75 prosentti ilmoitti osallistuvansa lapsensa partioharrastukseen joskus; 15 prosentti koki osallistuvansa useasti, kun taas 10 prosenttia (4 henkilöä) ilmoitti, ettei ole millään tavalla osallistunut lapsensa partioharrastukseen. Näistä neljästä vastaajasta, jotka ilmoittivat etteivät osallistu lapsensa partioharrastukseen, kaksi kuitenkin ilmoitti erilaisia tapoja, joilla osallistuvat lapsensa harrastukseen.

Vanhemmista hieman yli puolet ilmoitti kuljettavansa lasta viikoittaisiin partiokertoihin ja osallistuvansa lapsensa kanssa partiovuoden tapahtumiin, kuten partiokirkkoon. Hieman alle puolet vanhemmista auttaa lasta partion varankeruussa (esimerkiksi myymällä adventtikalentereja) ja osallistuu partion järjestämiin tapahtumiin, jotka on erityisesti tarkoitettu partiolaisille ja heidän vanhemmilleen (esimerkiksi isä-partiolainen päivä). Noin 25 prosenttia vanhemmista on ollut auttamassa lapsensa partioryhmän retkellä tai antanut kyyditysapua lapsensa partioryhmälle. Yksi vanhemmista oli vielä kirjoittanut, että hän osallistuu lapsensa partioharrastukseen kuuntelemalla / kyselemällä lapselta, mitä partiossa on tehty. Vain kaksi vastaajaa ilmoitti, etteivät he ole lainkaan osallistuneet lapsensa partioharrastukseen. (Kaavio 4.)

Kaavio 4. Äidin ja isän osallistuminen lastensa partioharrastukseen.

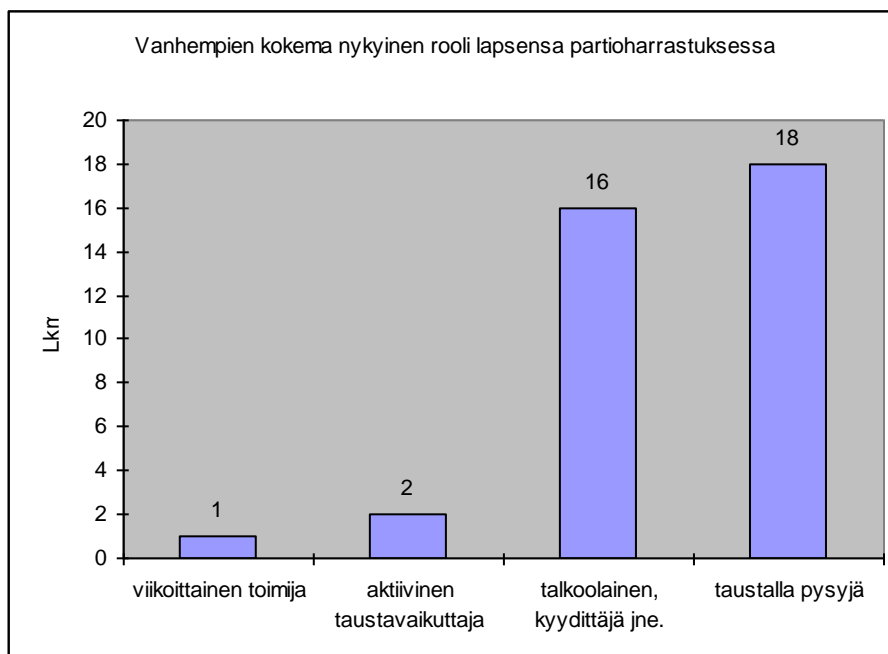
9.3 Partiolaisten ja vanhempien kiinnostus partion perhetapahtumia kohtaan

Kyselyssä tiedusteltiin myös partiolaisten ja vanhempien suhtautumista erilaisia koko perheelle suunnattujen tapahtumien järjestämiseen sekä sitä osallistuisivatko he niihin. Partiolaisista 36 prosenttia piti kyseisiä tapahtumia mahtavina ja osallistuisi niihin ehdottomasti ja 32 prosenttia piti niitä hyvinä ja voisi ehkä osallistua. Yksi vastaaja piti kyseisenlaisia tapahtumia turhina, eikä osallistuisi. 28 prosenttia vastaajista ei osannut sanoa.

Vanhemmista noin 10 prosenttia piti kyseisiä tapahtumia erinomaisina ja osallistuisi niihin ehdottomasti ja noin 70 prosenttia piti niitä hyvinä ja voisi ehkä osallistua. Noin 10 prosenttia piti niitä hyvinä, mutta ei itse osallistuisi niihin, kun taas yksi vastaaja piti kyseisenlaisia tapahtumia turhina, eikä osallistuisi. Noin 10 prosenttia vastaajista ei osannut sanoa.

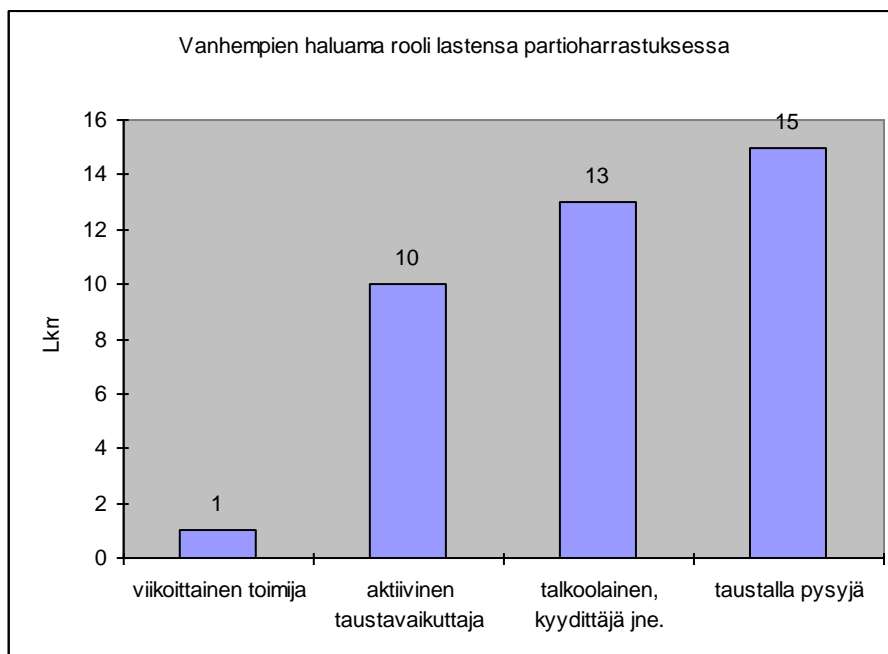
9.4 Vanhempien roolit partiossa

Vanhemmilta kysyttiin myös, minkälaiseksi he kokevat nykyisen roolinsa lastensa partioharrastuksessa. Yksi tunsi olevansa viikoittainen toimija, kaksi tunsi olevansa aktiivisia taustavaikuttajia, 16 tunsi olevansa talkoolaisia tai kyydittäjiä ja 18 tunsi olevansa taustalla pysyjiä. Muutama ei vastannut kysymykseen lainkaan. (Kaavio 5.)

Kaavio 5. Vanhempien kokema nykyinen rooli lapsensa partioharrastuksessa.

Seuraava kysymys vanhemmille oli, että minkälaisen vanhemman roolin he haluaisivat ottaa lastensa partioharrastuksessa. Yksi koki haluavansa olla viikoittainen toimija, 10 aktiivisia taustavaikuttajia, 13 talkoolaisia tai kyydittäjiä ja 15 taustalla pysyjiä. Selkeintä kasvua on huomattavissa erityisesti aktiivisen taustavaikuttajan kohdalla. (Kaavio 6.)

Kaavio 6. Vanhempien toivoma rooli lastensa partioharrastuksessa.

Kyselyssä oli myös lueteltuna erilaisia rooleja ja vanhemmilta kysyttiin olisivatko he mahdollisesti kiinnostuneita joistakin kyseisistä rooleista. Kukaan vastaajista ei ollut kiinnostunut toimimaan minkään ikäkauden johtajana, aikuisena tukena eikä myöskään lippukunnan johtotehtävissä. Suurimman kannatuksen vanhempien keskuudessa sai retkiapuna toimiminen. Muutamat olivat kiinnostuneita toimimaan lippukunnan taustayhteisössä (tässä tapauksessa Partiotalon kannatusyhdistyksessä) tai vierailemaan partioilloissa. Yksi vanhemmista ilmoitti kiinnostuksensa vanhempainkerhoa kohtaan. Lähes puolet vastaajista ei ollut kiinnostunut mistään edellä mainituista rooleista.

9.5 Partiolaisten mielipiteet vanhempien roolista partiossa

Partiolaisilla oli kysymyksenä, että mitä mieltä he olisivat, jos oma äiti tai isä olisi ryhmäsi vetäjä, olisi mukana huoltajana viikon kestäväällä leirillä tai kuljettaisi sinua ja partiokavereitasi partiokilpailuihin. Mitä hyötyjä ja haittoja partiolaiset näkevät näissä tilanteissa.

Suurin osa vastanneista ei haluaisi omaa äitiään tai isäänsä ryhmän vetäjäksi. Viiden partiolaisen vastauksista pystyy lukemaan, että heidän mielestä siitä olisi hyötyä ja

15 partiolaisen mielestä siitä olisi haittaa. Muutama ei vastannut tähän kysymykseen lainkaan ja loppujen mielestä siitä ei olisi erityistä haittaa tai hyötyä. Hyötyä perusteltiin sillä, että olisi oikein mukavaa, jos vanhemmat olisivat ryhmän vetäjinä. Haitan puolestapuhujat perustelivat vastausta sillä, että se olisi aika outoa; silloin ei voisi olla oma itsensä ja joutuisi olemaan liikaa vanhempien kanssa. Tässä vielä muutama suora lainaus asiaa vastustaneilta:

”Haittaa, kumpikaan ei ole sopiva ohjaajaksi” (tyttö, perhe 3)

”Vaihtaisin ryhmää. Harrastus ja vanhemmat hajuraon päässä toisistaan”

(tyttö, perhe 18)

”Ihan tyhmää olisi, haittaa koska äitiä näkee tarpeeksi kotonakin”

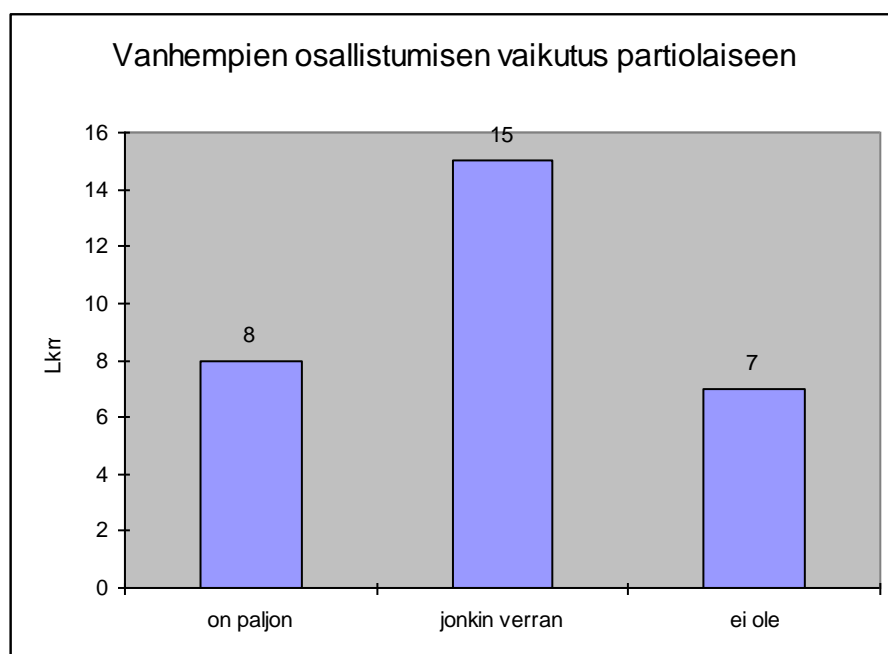
(tyttö, perhe 23).

Monet partiolaisista ottaisivat isän tai äidin mukaan huoltajaksi viikon kestävälle partioleirille. 11 vastaajan mielestä vanhempien läsnäolosta leirillä olisi vain hyötyä, kun taas kuusi vastaajaa oli asiaa vastaan. Muutama ei vastannut tähänkään kysymykseen lainkaan ja loppujen mielestä siitä ei olisi erityistä haittaa tai hyötyä. Haittoina pidettiin sitä, että se olisi tylsää, vanhemmat kieltäisivät, ettei saa tehdä sitä eikä tätä ja äitiä näkee edelleenkin tarpeeksi kotona. Monet vastaajat miettivät kumpaan suuntaan kallistuisivat. Mutta muutamat totesivat, että ehkä se olisikin ihan kivaa, kunhan leirillä pidetään pientä hajurakoa. Hyötyinä pidettiin muun muassa sitä, että ei tulisi koti-ikävä. Joku totesi, että ottaisi mielellään molemmat vanhemmat mukaan tai edes toisen.

Lähes kaikki vastanneista haluaisivat vanhempansa kuljetusavuksi. Muutamat eivät vastanneet tähän kysymykseen lainkaan, mutta vain kaksi vastusti vanhempiensa kuljetusapua. Asiaa haitallisena pitäneet eivät perustelleet vastausta sen enempää. Asiaa hyödyllisenä pitäneet totesivat, että apua ei voi koskaan antaa liikaa ja vanhempien kuljetusavulla he voivat osallistua kilpailuihin ja pitää hauskaa.

9.6 Vanhempien osallistumisen vaikutus lapsen partioharrastukseen

Partiolaisilta kysyttiin onko vanhempien osallistumisella partioharrastukseen vaikutusta omaan partiossa käymiseesi. Puolet vastaajista oli sitä mieltä, että vanhempien osallistumisella on vaikutusta jonkin verran. Kahdeksan (8) vastaajan mielestä vaikutusta on paljon ja seitsemän (7) vastaajan mielestä ei yhtään. (Kaavio 7.)

Kaavio 7. Vanhempien osallistumisen vaikutus partiolaisten mielestä.

Vanhempien osallistumisen suurimpina hyötyinä monet partiolaiset pitivät kuljetusavun saamisen viikoittaisille partiokerroille. Hyötyinä nähtiin myös vanhempien kannustus partiossa ja erilaisissa tapahtumisissa käymiseen, tuotteiden myynissä auttaminen ja rahallinen tuki. Eräs partiolainen totesi olevansa rohkeampi, kun molemmat tai toinen vanhemmista on mukana.

Vanhempien osallistumisen haittoja kysyessä, monetkaan partiolaiset eivät osanneet mainita mitään haittoja. Muutamat vastasivat kuitenkin tämän pojan kommentin suuntaisesti:

”Äiti komentelee käyttäytymään hyvin” (poika, perhe 4)

Vanhempienkin mielestä suurin vaikutus heidän osallistumisellaan lasten partioharrastukseen on viikoittaisen kuljetuksen antaminen. Osa lapsista ei pääsisi lainkaan partioon ilman kuljetusta pitkien matkojen takia. Vanhemmat kokevat, että lapset käyvät mielellään erilaisissa tapahtumissa, kun vanhemmat ovat mukana ja kannustavat ja motivoivat heitä. Myös vanhemmat voivat kokea partiotapahtumat mukavina virkistyshetkinä. Vanhempien mielestä lapsista on hienoa, kun lapset saavat opettaa vanhemmilleen partiotaitoja, vanhemmat tuntevat johtajat ja tietävät partiotalon. Vanhemmat osoittavat olevansa kiinnostuneita lapsen partioharrastuksesta, keuhvat tekemisistä ja yrityksistä sekä kyselevät esimerkiksi miksi lapsi ei haluaisi mennä partioon. Partiota ennen harrastanut äiti ja lapsi keskustelevat, millaista partio oli äidin aikana ja millaista se on nykyään.

Monilla harrastus on saattanut alkaa vanhempien kehotuksesta, mutta aloittamisen jälkeen vanhemmat toivovat partiosta tulevan lapsen oma harrastus, johon vanhemmat eivät sekaannu liikaa. Joku vanhemmista kirjoittaa, että pienestä lapsesta on varmaan mukava nähdä tutut kasvot yleisön joukossa ja toinen toteaa, että partion pitäisi heijastua perheeseen arkipäivän tasollakin, kuten esimerkiksi kierrätys ja retkeily. Monet vanhemmat yhtyvätkin seuraavan yhden äidin esille tuomaan:

”Vanhemman mielenkiinnon osoitus millä tavalla tahansa on aina merkityksellistä lapselle.” (äiti, perhe 13)

10 POHDINTAA JA PÄÄTELMIÄ

Vanhempien tuki on tärkeää jo lapsen harrastusta valittaessa. Monien lasten täytyy kokeilla useita harrastuksia ennen kuin löytää itselleen sopivan. Tällöin vanhemmilta vaaditaan kärsivällisyyden lisäksi myös paljon aikaa ja todennäköisesti myös rahaa. Vanhemmat toivovat lapsen harrastukselta mielekkään ajanvietteen lisäksi myös uusien asioiden oppimista, uusia ystäviä sekä sosiaalisten taitojen ja yhteistyötaitojen kehittymistä. Vanhempien osallistuminen lastensa harrastuksiin on tärkeää.

Osallistuminen vaikuttaa monissa tapauksissa lapsen mahdollisuuksiin harrastaa. Ilman vanhempien apua ja tukea monen lapsen harrastaminen voi loppua kokonaan.

Vanhempien tukiessa ja kannustaessa lastaan hänen partioharrastuksessaan, tulee lapselle todennäköisemmin pidempi partioura. Pienistä partiolaisista kasvaa vuosien kuluessa lippukunnalle partiojohtajia, joiden avulla lippukunnat saavat jatkuvuutta toimintaansa.

Vanhempien tuki on erityisen tärkeää nuoruvaiheessa, kun monet partiokaverit siirtyvät muihin harrastuksiin ja lopettavat partion. Omakin partiourani oli katketa nuoruvaiheessa, kun ystäväni lopettivat partion. Itse pidin partiosta ja se oli siihen aikaan ainoa harrastukseni, mutta silti mietin pitkään haluanko jatkaa partiota enää ”yksin”. Sain äidiltäni kannustusta jatkaa harrastusta ja nykyään olenkin erittäin tyytyväinen, että jatkoin partioharrastusta. 17 partiovuoden kokemuksella voin todeta partion olevan minulle entistä rakkaampi harrastus. Partio on elämäntapani.

10.1 Tulosten koonti ja pohdintaa

Suurin osa vanhemmista ilmoitti osallistuvansa lastensa partioharrastukseen ainakin silloin tällöin. Muutamat ilmoittivat osallistuvansa useasti ja vain muutamat vastasivat, etteivät he osallistu lainkaan.

Vanhemmat osallistuvat useimmiten lapsensa partioharrastukseen antamalla kyyditysapua lapselle viikoittaisille partiokerroille ja osallistumalla lapsensa kanssa erilaisiin partiovuoden tapahtumiin. Monet vanhemmista auttavat lasta myös partion varainkeruussa ja osallistuvat tapahtumiin, jotka ovat tarkoitettu partiolaisille ja heidän vanhemmilleen. Kehitettävää näen erityisesti siinä, että vain muutamat vanhemmat ilmoittivat antaneensa kyyditysapua lapsensa partioryhmälle erilaisiin partiotapahtumiin tai olleensa auttamassa lapsensa partioryhmän retkillä.

Partiotoiminnassa parannettavaa löytyy myös siinä, että monet vanhemmista kokivat olevansa vain talkoolaisia/kyydittäjiä tai taustalla pysyjiä. Monet kuitenkin ilmoittivat, että haluaisivat ottaa hieman aktiivisemmän roolin lapsensa

partioharrastuksessa olemalla aktiivisia taustavaikuttajia. Vain harva vanhemmista haluaisi kuitenkin olla viikoittainen toimija tai toimia lippukunnan johtotehtävissä. Hyväksyttävää on myös sekin vaihtoehto, että osa vanhemmista haluaa olla taustalla pysyjiä eli he eivät halua osallistua lapsensa partioharrastukseen.

Viikoittaisen kuljetuksen antaminen on vanhempienkin mielestä tärkeä apu lapsen partiossa käymiseen. Osa lapsista kun ei pääsisi lainkaan partioon ilman kuljetusta pitkien matkojen takia. Vanhemmat kokevat, että lapset käyvät mielellään erilaisissa tapahtumissa, kun vanhemmat ovat mukana ja kannustavat ja motivoivat heitä osallistumaan.

Entä muuttuvatko vanhempien ajatukset partiotoimintaa kohtaan, kun he osallistuvat itse toimintaan? Tähän kysymykseen olen saanut vastauksen järjestämistäni tapahtumista, joihin myös vanhemmat ovat voineet osallistua. Voinkin todeta, että joukosta löytyy myös sellaisia vanhempia, jotka tietävät yllättävän vähän partiotoiminnasta. Esimerkiksi isä-partiolainen päivässä ruuanlaitto trangialla tuli muutamille aikuisille yllätyksenä. Meille partiolaisille ruuanlaitto trangialla on peruspartiotaito. Joidenkin lasten vanhemmat hämmästelevätkin sitä, että jo eka-/tokaluokkalainen osaa tehdä itse oman ruokansa retkikeittimellä.

Millä tavoin vanhempien osallistumisella on vaikutusta partiolaiseen ja hänen partiossa käymiseen? Partiolaisista suurin osa oli tyytyväisiä vanhempien osallistumisesta heidän partioharrastukseensa, mutta muutama haluaisi vanhempien osallistuvan vielä hieman enemmän. Puolet kyselyyn vastanneista partiolaisista oli sitä mieltä, että vanhempien osallistumisella on vaikutusta jonkin verran heidän partiossa käymiseen. Osa taas oli sitä mieltä, että vaikutusta on paljon ja joidenkin mielestä vanhempien osallistumisella ei ole mitään vaikutusta. Vanhempien osallistumisen suurimpina hyötyinä pidettiin kuljetusavun saamista viikoittaisille partiokerroille. Hyötyinä nähtiin myös vanhempien kannustus partiossa ja erilaisissa tapahtumisissa käymiseen, tuotteiden myynnissä auttaminen ja rahallinen tuki.

Suurin osa kyselyyn vastanneista partiolaisista ottaisi vanhempansa mukaan viikon kestäväälle partioleirille. Nuorimmat partiolaiset ottaisivat äidin tai isän mukaan mielellään henkiseksi tueksi ja vanhimmat kyselyyn vastanneet partiolaiset kokevat,

että vanhemmista olisi hyötyä leirillä. Suurin osa partiolaisista ottaisi vastaan mielellään vanhempiensa tarjoaman kyyditysavun ryhmälleen, koska se olisi mukavaa ja ilman kyyditystä ei pääsisi osallistumaan kaikkiin partiotapahtumiin. Sen sijaan partiolaisista vain muutama huolisi oman äitinsä tai isänsä ryhmän vetäjäksi. Haittoina nähtiin muun muassa se, että vanhempia näkee tarpeeksi kotonakin ja se, että partioharrastus on oma juttu eikä vanhempien.

10.2 Loppupohdinta

Omassa partiotoiminnassani aloin kiinnostua enemmän vanhempien osallistumisesta. Nykyään pyrimme tarjoamaan vanhemmille erilaisia osallistumisen keinoja aiempaa enemmän. Vanhempien osallistuminen mahdollistaa joitakin toimintoja, joita emme voisi toteuttaa ilman heidän osallistumistaan pienen johtajajoukkomme vuoksi. Merkittävänä asiana pidän sitä, että aloitamme aikuispartiotoiminnan erään äidin lupautuessa ryhtyä ryhmän vetäjäksi. Lippukunnassamme olemme jo pitkään haaveilleet, että meillä olisi äitipartioryhmä. Vanhempien toiveesta muutimme äitipartioryhmäajatuksemme kaikille sopivaksi aikuispartioryhmätoiminnaksi. Aikuispartioryhmän tarkoituksena on kokoontua partiomaisen toiminnan puitteissa sekä olla johtajien tukena ja apuna monenlaisissa toiminnoissa. Koenkin, että vanhempien osallistuminen on kasvanut lippukunnassamme nyt, kun olemme lähteneet tarjoamaan erilaisia mahdollisuuksia osallistua. Vanhempien osallistuminen on suuri apu johtajille ja sillä on varmasti myös suuri merkitys lapsille!

Tarkoituksenani ei ole ollut vanhempien painostaminen mukaan lapsensa harrastukseen. Vanhemmilla on luonnollisesti oikeus valita omat vapaa-ajan tekemisensä. Haluan kuitenkin tarjota vanhemmille mahdollisuuden tulla mukaan ja täten tehdä partiota tutuksi myös vanhemmille. Johtajapulan takia voidaan realistisesti kuitenkin todeta, että joskus partiOSSakin voi joutua kohtaamaan tilanteen, josta ei selvitä ilman aktiivisia aikuisia. Partiotoiminta voi joutua katkolle, jos lippukunnassa ei ole tarpeeksi aikuisia. Tällöin lapsetkaan eivät pysty harrastamaan partiota. Myös partiotoiminta on vapaaehtoistyötä monien muiden yhdistysten ja seurojen toiminnan tavoin. Ilman vapaaehtoisia ei siis olisi partiotoimintaa ja siksi aikuisten mukana olo partiOSSa onkin elintärkeää.

Partio on hyvä kasvattaja kodin ja koulun ohella. Partiossa koetaan unohtumattomia elämyksiä ja kokemuksia, opitaan erilaisten tietojen ja taitojen lisäksi myös sosiaalisia- ja yhteistyötaitoja. Partio vaikuttaa myös positiivisesti lapsen ja nuoren arvoihin, asenteisiin ja moraalikäsitteisiin. Partio edesauttaa jokaista kasvamaan ”oman elämänsä sankariksi”.

LÄHTEET

- Aldén, B. 2006. Miten lapset ja aikuiset saisivat enemmän aikaa toisilleen? Teoksessa Hansson, J. & Oscarsson, C. (toim.) 2006. Onnellinen lapsuus. Kirja vanhemmille. Helsinki: Otava.
- Begqvist, G. 2006. Urheilijan vanhemman näkemys lapsista ja urheilusta. Teoksessa Hansson, J. & Oscarsson, C. (toim.) 2006. Onnellinen lapsuus. Kirja vanhemmille. Helsinki: Otava.
- Blomqvist, F. 2006. Roolini vanhempana. Teoksessa Hansson, J. & Oscarsson, C. (toim.) 2006. Onnellinen lapsuus. Kirja vanhemmille. Helsinki: Otava.
- Cacciatore, R. Korteniemi-Poikela, E. & Huovinen, M. 2008. Miten tuen lapsen ja nuoren itsetuntoa. Juva: WSOY.
- Eskola, E. & Huosianmaa, H. 2009. Johdanto. Teoksessa: Johtajankansio. Keuruu: Oy Partio Scout ry.
- Eskola, E. 2009a. Tarpojaluohtsin opas. Teoksessa: Johtajankansio. Keuruu: Oy Partio Scout ry.
- Eskola, E. 2009b. Samoajaluotsin opas. Teoksessa: Johtajankansio. Keuruu: Oy Partio Scout ry.
- Eskola, E. 2009c. Vaeltajaluotsin opas. Teoksessa: Johtajankansio. Keuruu: Oy Partio Scout ry.
- Huosianmaa, H. 2009a. Akelan opas. Teoksessa: Johtajankansio. Keuruu: Oy Partio Scout ry.
- Huosianmaa, H. 2009b. Sammon opas. Teoksessa: Johtajankansio. Keuruu: Oy Partio Scout ry.
- Hänninen, E. & Räsänen, M. 2010. Vanhemmuus ja nuoren itsenäistyminen. Viitattu 18.10.2010. <http://www.nettineuvo.fi/index.asp?link=56&klik=3>
- Kainu, M. & Nieminen, H. 2005. Siniä ja sitkeyttä. Partiolaisten vanhempien odotukset harrastustoiminnalle. Tampereen yliopisto. Opettajankoulutuslaitos, Hämeenlinna. Pro gradu –tutkielma.
- Karppinen, S. 2007. Elämyksestä kokemukseen ja oppimiseen. Teoksessa: Karppinen, S. & Latomaa, T. (toim.). Seikkailun elämyksiä. Seikkailukasvatuksen teoriaa ja sovelluksia. Tampere. Lapland University Press.
- Karppinen, S. & Latomaa, T. 2007. Elämyksestä ja kokemuksesta teoriaa ja käytäntöä. Teoksessa: Karppinen, S. & Latomaa, T. (toim.). Seikkailun elämyksiä. Seikkailukasvatuksen teoriaa ja sovelluksia. Tampere: Lapland University Press (Lapin yliopistokustannus).

- Kiiski, E. 1998. Seikkailua elämysten maailmassa. Teoksessa: Lehtonen, T. (toim.). Elämän seikkailu. Jyväskylä: Atena.
- Kokljuschkin, M. 1999. Seikkailuun! Varhaiskasvatuksen seikkailukirja: Tampere. Kirjayhtymä.
- Koskiahon, B. 2001. Sosiaalipolitiikka ja vapaaehtoistyö. Teoksessa Eskola, A. & Kurki, L. (toim.) 2001. Vapaaehtoistyö auttamisena ja oppimisena. Jyväskylä: Vastapaino.
- Kurki, L. 2001. Kasvaminen palvelutehtävään - sosiaalipedagoginen katse vapaaehtoistyöhön. Teoksessa Eskola, A. & Kurki, L. (toim.) 2001. Vapaaehtoistyö auttamisena ja oppimisena. Jyväskylä: Vastapaino.
- Kurki, L. 2006. Kansalainen persoonana yhteisössään. Teoksessa Kurki, L. & Nivala, E. (toim.) 2006. Hyvä ihminen ja kunnan kansalainen. Johdatus kansalaisuuden sosiaalipedagogiikkaan. Tampere: Tampere University Press.
- Kurki, L. 2007. Nuorisokasvatus sosiokulttuurisen innostamisen kehyksessä. Nivala, E. & Saastamoinen, M. (toim.) Nuorisokasvatuksen teoria - perusteita ja puheenvuoroja. Tampere: Nuorisotutkimusverkosto.
- Kuvaja, S. 2010. Pääsy kielletty mörököilleiltä. Satakunnan Kansa Sunnuntai 8.8.2010, 4-9.
- Missios, I. 2006. Vanhempien merkitys. Teoksessa Hansson, J. & Oscarsson, C. (toim.) 2006. Onnellinen lapsuus. Kirja vanhemmille. Helsinki: Otava.
- Niemi, K. 2007. Kansalaiskasvatus osana suomalaisten nuorisoliikkeiden varhaisvaiheen eetosta ja toimintaa. Nivala, E. & Saastamoinen, M. (toim.) Nuorisokasvatuksen teoria - perusteita ja puheenvuoroja. Tampere: Nuorisotutkimusverkosto.
- Nivala, E. 2006. Kunnan kansalainen yhteiskunnan kasvatuksellisena ihanteena. Teoksessa Kurki, L. & Nivala, E. (toim.) 2006. Hyvä ihminen ja kunnan kansalainen. Johdatus kansalaisuuden sosiaalipedagogiikkaan. Tampere: Tampere University Press.
- Paajanen, P. 2001. Lapsen vapaa-aika huoltajan silmin. Perhebarometri 2001. Väestöliitto Väestötutkimuslaitos E 12/2001. Vantaa: Väestöliitto.
- Pajanen, H. & Leppäkases, T. 2010. Lapsi ikäkausittain. Viitattu 18.10.2010. <http://www.nettineuvo.fi/index.asp>
- Pariksson, G. 2006. Vanhempien merkitys urheilulle lapsille. Teoksessa Hansson, J. & Oscarsson, C. (toim.) 2006. Onnellinen lapsuus. Kirja vanhemmille. Helsinki: Otava.

Pukkila, H. 2007. Tehdään yhdessä. Opas onnistuneisiin talkoisiin. Latvia: Helmi Kustannus.

Sandler, L-E. 2006. Urheilun merkitys. Teoksessa Hansson, J. & Oscarsson, C. (toim.) 2006. Onnellinen lapsuus. Kirja vanhemmille. Helsinki: Otava.

Suomen Partiolaiset. 2008. Ohjelmaudistus 2010. Viitattu 27.9.2008.
http://www.partio.fi/Suomeksi/Aikuiset/Projektit/OU_2010/Materiaalipankki/Lehtijuttuja.iw3

Suomen Partiolaiset. 2009a. Kolmen sijasta viisi ikäkautta. Viitattu 19.3.2009.
[http://www.partio.fi/Suomeksi/Aikuiset/Projektit/Menneet projektit/OU_2010/Ikakaudet.iw3](http://www.partio.fi/Suomeksi/Aikuiset/Projektit/Menneet_projektit/OU_2010/Ikakaudet.iw3)

Suomen Partiolaiset. 2009b. Ohjelmaudistus 2010. Viitattu 19.3.2009.
[http://www.partio.fi/Suomeksi/Aikuiset/Projektit/Menneet projektit/OU_2010.iw3](http://www.partio.fi/Suomeksi/Aikuiset/Projektit/Menneet_projektit/OU_2010.iw3)

Suomen Partiolaiset. 2010a. Partio yhteiskunnassa. Viitattu 7.8.2010.
http://www.partio.fi/Suomeksi/Lyhyesti/Mita_partio_on/Partio_yhteiskunnassa.iw3

Suomen Partiolaiset. 2010b. Mitä partio on? Viitattu 7.8.2010.
http://www.partio.fi/Suomeksi/Lyhyesti/Mita_partio_on.iw3

Suomen Partiolaiset. 2010c. Nuorekas satavuotias. Viitattu 7.8.2010.
http://www.partio.fi/Suomeksi/Lyhyesti/Mita_partio_on/Historiaa.iw3

Tuomisto, J. 2000. Arkipäiväoppiminen aikuiskasvatuksen ja elinikäisen oppimisen kontekstissa. Teoksessa Sallila, P. & Vaherva, T. (toim.) 2000. Arkipäivän oppiminen. Aikuiskasvatuksen 39. vuosikirja. Saarijärvi: Kansanvalistusseura ja Aikuiskasvatuksen Tutkimusseura.

Vilkka, H. 2005. Tutki ja kehitä. Keuruu: Tammi.

Vilkka, H. 2006. Tutki ja havainnoi. Vaajakoski: Tammi.

Yeung, A. 2002. Vapaaehtoistoiminta osana kansalaisyhteiskuntaa – Ihanteita vai todellisuutta? Tutkimus suomalaisten asennoitumisesta ja osallistumisesta vapaaehtoistoimintaan. Helsinki: Sosiaali- ja terveysjärjestöjen yhteistyöyhdistys YTY ry.

PIENI PARTIOSANASTO

Aikuinen: yli 22-vuotias partiotoiminnan mahdollistaja

Aikuinen tuki: alle 22-vuotiaat tarvitsevat kun ovat partiojohtajan pestissä

Akela: sudenpentulauman johtaja, joka on aikuinen tai vaeltajaikäinen

Ikäkausi: ikäkaudella kuvataan iän mukaan jaettuja ryhmiä, jotka suorittavat omaa ohjelmaa

Johtajapula: tilanne, jolloin lippukunnassa ei ole riittävästi johtajaikäisiä partiolaisia

Lippukunta: partiotoiminnan perusyksikkö, joka toimii jollain tietyllä alueella

Lippukunnanjohtaja: lippukunnan ylin johtaja; rekisteröidyissä lippukunnissa toimii puheenjohtajana

Luotsi: aikuinen johtaja lippukunnassa, joka tukee tarpoja-, samoaja- tai vaeltajavartion vartionjohtajaa tehtävissään

Pesti: etenkin aikuisen partiolaisen määritelty ja tuettu tehtäväkokonaisuus

Robert ”B-P” Baden-Powell: brittiläinen upseeri ja partioliikkeen perustaja

Samoaja: 15-17 -vuotias partiolainen

Sampo: seikkailijajoukkueen johtaja, joka on aikuinen tai vaeltajaikäinen

Seikkailija: 10-12 -vuotias partiolainen

Sudenpentu: 7-9 -vuotias partiolainen

Tarpoja: 12-15 -vuotias partiolainen

Trangia: retkikeitin

Vaeltaja: 18-22 -vuotias partiolainen

Veljeslippukunta: liittyy jotenkin johonkin tyttölippukuntaan (esimerkiksi yhteinen toiminta-alue ja kokoontumispaikka)

Hei

Opiskelen Satakunnan ammattikorkeakoulussa sosionomiksi. Teen opintoihini kuuluvaa opinnäytetyötä ja aiheenani on vanhempien osallistuminen lapsen partiossa käymiseen sekä vanhempien osallistumisen merkitys lapselle. Tavoitteenani on valmistua joulukuussa 2009, joten autathan minua vastaamalla tähän kyselyyn.

Tarkoitukseni ei ole saada vanhempia harrastamaan partiota. Kyselyn tavoitteena on kartoittaa sitä, kuinka paljon vanhemmat ovat mukana lapsen partioharrastuksessa ja sitä, löytyisi vanhempien joukosta sellaisia, jotka haluaisivat olla enemmän toiminnassamme mukana. Lasten kohdalla minua kiinnostaa se, miten lapset kokevat vanhempien osallistumisen partiossa käymiseensä.

Kysely täytetään nimettömänä. Toivon, että jokainen kyselyyn vastaaja täyttäisi oman osuutensa rehellisesti ja itsenäisesti. Lapset saavat toki pyytää apua vanhemmilta, mutta kirjoitettujen ajatusten tulisi olla kuitenkin peräisin lapselta itseltä.

Pyydän Teitä ystävällisesti vastaamaan kyselylomakkeeseen mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään 20.9.2009 mennessä. Kyselylomakkeet voi palauttaa Lapin Partiotalolla olevaan kyselylomakkeiden palautuslaatikkoon partiolaisen mukana suljetussa kirjekuoressa tai laittaa postilaatikkoon osoitteeseen XXXXXXXXXXX X, XXXXX.

Suuri kiitos jo etukäteen vastauksistanne!

Ystävällisin terveisin

Suvi Lamminen

Suvi Lamminen
p. XXX XXX XXXX
suvi.lamminen@student.samk.fi

ÄITI / ISÄ

Ikä

- alle 29
- 30-39
- 40-49
- 50-59
- yli 60

Partiotausta

- Harrastan partiota
- Harrastin partiota joskus aktiivisesti
- Harrastin joskus hetken aikaa partiota
- En ole koskaan harrastanut partiota

Oletko osallistunut jollakin tavalla lapsesi partioharrastukseen?

- Useasti
- Joskus
- En ole

Minkälaista osallistumisesi on? (voit rastittaa useamman kohdan)

- Kuljetan lastani viikoittaisiin partiokertoihin.
- Osallistun lapseni kanssa partiossa järjestettäviin isä/äiti/vanhempain-partiolainen tapahtumiin.
- Osallistun lapseni kanssa partiovuoden tapahtumiin (esim. partiokirkko).
- Autan lastani partion varainkeruussa (esim. adventtikalenterit).
- Olen ollut auttamassa lapseni partioryhmän retkellä.
- Olen antanut kyyditysapua lapseni partioryhmälle.
- jotain muuta, mitä: _____

- En ole osallistunut.

Vastaa tähän kysymykseen, jos osallistut lapsesi partiotoimintaan.

Koetko, että osallistumisellasi on merkitystä lapsellesi ja hänen partiossa käymiseen? Millä tavoin se näkyy?

Partiolaisten vanhemmilla on erilaisia rooleja. Minkäläiseksi rooliksi koet oman nykyisen tilanteesi?

- Viikoittainen toimija
- Aktiivinen taustavaikuttaja
- Talkoolainen, kyydittäjä jne.
- Taustalla pysyjä

Minkäläisen vanhemman roolin sinä haluaisit ottaa lapsesi partioharrastuksessa?

- Viikoittainen toimija
- Aktiivinen taustavaikuttaja
- Talkoolainen, kyydittäjä jne.
- Taustalla pysyjä

Aikuisella on partiossa monenlaisia rooleja. Olisitko mahdollisesti kiinnostunut jostakin seuraavista rooleista? (voit rastittaa useamman kohdan)

- sudenpentujen (7-9v.) ryhmän vetäminen ja toiminnan suunnittelu
- seikkailijoiden (10-12v.) ryhmän vetäminen ja toiminnan suunnittelu
- tarpojien (12-15v.) ryhmien johtajien luotsi eli nuorten tukeminen ryhmänjohtamistehtävissä
- samoajien (15-17v.) ryhmien johtajien luotsi eli nuorten tukeminen ryhmänjohtamistehtävissä
- vaeltajien (18-22v.) ryhmien johtajien luotsi eli nuorten tukeminen ryhmänjohtamistehtävissä
- lippukunnan johtaminen eli yhdistyksen puheenjohtajuus eli toiminnan suunnittelu, sen toteuttaminen ja siitä vastaaminen
- varustevastaava, varustetalkoiden järjestäminen ym.
- retken johtaja: projektijohtaja, joka suunnittelee ja johtaa retken
- vanhempainkerhon/-partion perustaminen ja siinä toimiminen
- retkiapu: kutsutaan tarvittaessa retkille mukaan auttamaan muonituksessa, ohjelman vetämisessä, kuljetuksissa jne.
- eri ryhmien partioidoissa vierailu (esim. kertoa omasta ammatistaan tai opettaa jokin erityistaito)
- lippukunnan toimintaa tukevassa taustayhteisössä toimiminen (esim. Partiotalon kannatusyhdistys)
- en ole kiinnostunut edellä mainituista rooleista

Partiossa voidaan järjestää myös erilaisia tapahtumia partiolaisille ja heidän vanhemmilleen (esim. äiti/isä-partiolainen päivät). Ajatteletko, että sellaiset tapahtumat ovat hyviä ja haluaisitko, että kyseisiä tapahtumia järjestettäisiin lapsesi lippukunnassa*?

- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat mahtavia; osallistun ehdottomasti.
- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat hyviä; voisin ehkä osallistua.
- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat hyviä, mutta itse en osallistuisi niihin.
- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat turhia, enkä osallistu.
- En osaa sanoa.

* **Lippukunta:** Partiolippukunta on partiotoiminnan perusyksikkö, joka toimii tietyllä alueella, esimerkiksi kaupunginosassa. Lippukunta koostuu yleensä noin 20–200 eri-ikäisestä partiolaisesta.

PARTIOLAINEN

Olen

- Tyttö
- Poika

Ikä

- 7-9-vuotias
- 10-11-vuotias
- 12-14-vuotias
- 15-17-vuotias
- 18-21-vuotias
- yli 22-vuotias

Olen harrastanut partiota

- 0-2 vuotta
- 3-5 vuotta
- 6-8 vuotta
- yli 9 vuotta

Osallistuvatko vanhempasi partioharrastukseesi?

- Useasti
- Joskus
- Eivät osallistu

Onko vanhempien osallistumisella partioharrastukseesi vaikutusta omaan partiossa käymiseesi?

- On paljon
- Jonkin verran
- Ei ole

Perustele edellinen vastauksesi.

Hyödyt: _____

_____

_____

Haitat: _____

_____

Haluaisitko, että vanhemmat olisivat enemmän tai vähemmän mukana partioharrastuksessasi?

- Ehdottomasti enemmän
- Hieman enemmän
- Ei enempää eikä vähempääkään
- Hieman vähemmän
- Ehdottomasti vähemmän

Mitä ajattelisit siitä, jos äitisi tai isäsi olisi ryhmäsi vetäjä? Olisiko siitä hyötyä tai haittaa?

Mitä ajattelisit siitä, jos äitisi tai isäsi olisi mukana huoltajana viikon kestäväällä leirillä? Olisiko siitä hyötyä tai haittaa?

Mitä ajattelisit siitä, jos äitisi tai isäsi kuljettaisi sinua ja partiokavereitasi partiokilpailuihin? Olisiko siitä hyötyä tai haittaa?

Partiossa voidaan järjestää myös erilaisia tapahtumia partiolaisille ja heidän vanhemmilleen (esim. äiti/isä-partiolainen päivät). Ajatteletko, että sellaiset tapahtumat ovat hyviä ja haluaisitko, että kyseisiä tapahtumia järjestettäisiin lippukunnassasi?

- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat mahtavia; osallistun ehdottomasti.
- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat hyviä; voisin ehkä osallistua.
- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat hyviä, mutta itse en osallistuisi niihin.
- Partiolaisten ja vanhempien yhteiset tapahtumat ovat turhia, enkä osallistu.
- En osaa sanoa.

Isä-partiolainen päivä 20.9.2008

järj. Narvin Tytöt

ISÄ

Jos vastaaja on joku muu kuin partiolaisen isä, niin kuka: _____

Vastaajan ikä

- alle 29
- 30-39
- 40-49
- 50-59
- yli 60

Vastaajan partiotusta

- Harrastan partiota
- Harrastin partiota joskus aktiivisesti
- Harrastin joskus hetken aikaa partiota
- En ole koskaan harrastanut partiota

Oletko ennen osallistunut jollakin tavalla lapsesi partioharrastukseen?

- Useasti
- Joskus
- En ole

Jos vastasit myöntävästi, niin minkälaista osallistumisesi on ollut?

Onko tämä päivä muuttanut käsitystäsi partiotoiminnasta?

- On
- Ei ole

Jos vastasit edelliseen kysymykseen, että käsityksesi muuttui, niin miten se on muuttunut?

Jos tulevaisuudessa järjestetään vastaavanlaista partiotoimintaa partiolaisille ja heidän vanhemmilleen, niin aiotko osallistua niihin?

- Ehdottomasti
- Ehkä
- En aio osallistua. Miksi et? _____

PARTIOLAINEN

Olen

- Narvin Tyttö
- Narvin Poika

Vastaajan ikä

- 7-9-vuotias
- 10-11-vuotias
- 12-14-vuotias
- 15-17-vuotias
- 18-21-vuotias
- yli 22-vuotias

Olen harrastanut partiota

- 0-2 vuotta
- 3-5 vuotta
- 6-8 vuotta
- yli 9 vuotta

Mitä olet pitänyt tästä Isä-partiolainen päivästä?

- Pidin erittäin paljon
- Ihan ok
- En pitänyt lainkaan. Miksi et? _____

Onko vanhempien osallistumisella partioharrastukseesi vaikutusta omaan partiossa käymiseesi?

- On paljon
- Jonkin verran
- Ei ole

Perustele edellinen vastauksesi.

Jos tulevaisuudessa järjestetään vastaavanlaista partiotoimintaa partiolaisille ja heidän vanhemmilleen, niin aiotko osallistua niihin?

- Ehdottomasti
- Ehkä
- En aio osallistua. Miksi et? _____